

Catalunya Cristiana

f /catalunyacristiana

ig catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

@catcristiana

catcristiana

45 Anys

De la cultura de l'abús a la cultura de les cures

Transparència i rendició de comptes, principals propostes del document de treball del Sínode de Bisbes davant dels abusos de tot tipus

P 8-13 i 24-26

50è aniversari de l'Associació Bíblica de Catalunya

P 20-21

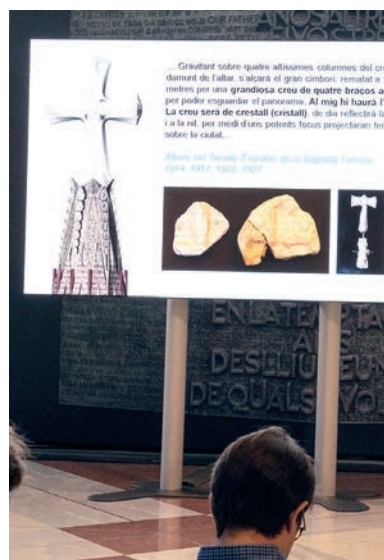
Shutterstock

SUMARI

29 SETEMBRE 2024

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	14
L'entrevista	24
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Societat	38
Agenda	46
Des del carrer	47

16-17

Llum verda del Vaticà a Medjugorje

Doctrina de la Fe en reconeix
els fruits espirituals

18-19

Inauguració del nou curs a l'Ateneu Universitari Sant Pacià

La lliçó inaugural ha anat a càrrec del Dr. Jordi Font

38-39

La torre de Jesús s'inaugurarà el juny del 2026

La Sagrada Família celebra les jornades de portes obertes amb motiu de la Mercè

40

Un premi per continuar amb el llegat de mossèn Antoni M. Oriol

La Fundació Dr. Albert Bonet reconeixerà les obres inspirades en la Doctrina Social de l'Església

EDITORIAL

Transparència i rendició de comptes

Hem parlat molt dels abusos sexuals al si de l'Església, però del que no hem parlat tant són dels abusos de poder i de consciència, que en aquest últim cas suposa una manipulació i tergiversació del sentit profund de la vocació i de l'espiritualitat.

De fet, no ha estat fins aquest any que un equip de religiosos ha organitzat a casa nostra el primer recés de vida consagrada *Guarir ferides per recuperar l'alegria de la vocació. Un camí de reconciliació amb Déu, amb un mateix i amb la comunitat*. Un espai que vol ser lloc d'escolta per a totes aquelles persones consagrades que han vist ferida la seva vocació.

En aquest sentit, la segona sessió de l'Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre la Sinodalitat —del 2 al 27 d'octubre— serà una nova oportunitat per lluitar de forma taxativa contra qualsevol tipus d'abús. El document de treball, l'*Instrumentum laboris*, proposa estrènyer encara més el setge, i ho fa al voltant del binomi transparència i rendició de comptes: “En el nostre temps, la petició de transparència i rendició de comptes en l'Església i per part de l'Església s'ha imposat arran de la pèrdua de credibilitat deguda als escàndols financers i sobretot als abusos sexuals i d'altre tipus a menors i persones vulnerables” (75)

És un procés, aquest que segueix l'Església, que no és fàcil, que fa por, que desperta suspicàcies i que requereix molta valentia, però que alhora esdevé una gran oportunitat per tal de fer més creïble la seva missió. En un món amb tantes persones ferides per qualsevol tipus d'abús, si l'Església vol ajudar a guarir-les i ser portadora de la Bona Nova, ha de predicar més que mai amb l'exemple.

.....

La setmana en tuits

JORDI SABATÉ PONS

@pons_sabate

17/09/2024

Activista

Hola, mitjans de comunicació, com que només tinc dos ulls, i no puc respondre desenes d'entrevistes alhora, aquesta tarda publicaré un comunicat de premsa perquè tots sapiguen amb exactitud l'acord que hi ha hagut entre Junts, PP, VOX, PSOE i SUMAR per aprovar la Llei ELA. Només us puc dir que avui és el dia més feliç de la meua vida. Visca la Vida!

CARLOS PRIETO GÓMEZ

@carlosprietogo

16/09/2024

Delegat del Govern d'Espanya a Catalunya

L'exposició *Montserrat, 1.000 anys* ofereix un recorregut immersiu per mil anys d'història, mostrant el paper fonamental del monestir en la vida cultural i espiritual de Catalunya. Una oportunitat per reflexionar sobre el seu llegat i significat. Avui s'inaugura al Palau Robert

JOAQUIM AMARÉ

@joamarem1

16/09/2024

Voluntari en tasques socials

Un any més, les festes de la Mercè a Barcelona sense que al programa oficial hi figuri la missa en honor de la patrona de la ciutat

PILARÍN BAYÉS

LA SETMANA

Escollat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

NOU ESPAI ENTRE TARRAGONA I BARCELONA

El programa *De Sant Fructuós a Sant Pacià*, els diumenges a les 10 h, és aquesta temporada la gran novetat del cap de setmana. Òscar Bardají, nou delegat de Mitjans de Comunicació a Tarragona, presenta mitja hora amb testimonis i notícies per connectar aquest arquebisbat metropolità amb l'Ateneu Universitari Sant Pacià a través dels seus dos sants de referència: Fructuós a Tarragona, on va convertir-se l'any 259 en un dels primers màrtirs documentats a la península Ibèrica, i Pacià a Barcelona, on va ser bisbe entre el 365 i el 373 i un au-

tor clau del cristianisme primitiu.

En la primera edició, el 15 de setembre, hi van participar el rector de la institució acadèmica, Joan Torra, i la vicepresidenta de l'Associació Bíblica de Catalunya, Esperança Amill, en nom d'una entitat que va néixer ara fa 50 anys precisament a Tarragona. La biblista va destacar que "aquella iniciativa de persones que es van començar a reunir el 1963, i que es va fer realitat el 21 de setembre de 1974, ha arribat fins al moment actual per investigar, divulgar i viure la Paraula de Déu".

Zoom MACIÀ GRAU

Agustí Codinach

L'escultor Etsuro Sotoo, autor de diverses obres del temple de la Sagrada Família de Barcelona, ha estat guardonat amb el premi Ratzinger 2024, que atorga la Fundació Vaticana Joseph Ratzinger per distingir els mèrits particulars en la publicació, en la recerca científica i en l'art d'inspiració cristiana. Aquest és el segon any consecutiu que la Santa Seu reconeix la figura d'Antoni Gaudí i la seva obra, ja que el guardonat del 2023 va ser el filòsof Francesc Torralba, autor d'una tesi doctoral precisament sobre la basílica de la Sagrada Família. Sotoo, implicat en la causa de beatificació i canonització de Gaudí, rebrà aquest premi el 22 de novembre de la mà del cardenal Pietro Parolin.

L'efemèride JOAN PALLARÈS-PERSONAT

30 de setembre del 1960

La productora Hanna & Barbera estrena la sèrie de dibuixos animats *Els Picapedra*

Contrapunt

Testimoni de voluntariat

**M. CARME
HORTIGÜELA**

Voluntària de Càritas a la
parròquia de Sant Ramon
Nonat

L'acollida mitjançant el diàleg comporta un apropament personal i emocional

Soc voluntària de Càritas i formo part de l'equip de la parròquia de Sant Ramon Nonat de Barcelona. Les meves funcions són repartir aliments, targetes moneder, projecte de factures en ordre i Projecte Única. Com a voluntària de la parròquia, manteniment del temple obert a l'oració i informació dels actes litúrgics i activitats de la parròquia i lectura de les Sagrades Escripcions a la missa. A més, ajudo en altres activitats: festivitats, campanya de Nadal i Reis.

Per què ho faig? Perquè m'agrada ser útil, perquè crec que un món millor és possible. Perquè m'agrada participar en aquesta transformació. En poques paraules, perquè m'agrada implicar-me en la meua societat.

Dit això, és una vivència molt enriquidora en la qual hauríem de participar tots. Hi ha molta feina per fer. Necessitem més voluntaris tant per a les activitats socials com per a les d'apostolat.

Nosaltres, els que ho tenim tot, no sabem què significa no tenir el més essencial: no tenir casa, ni menjar, ni roba, ni feina, ni salut ni recursos per recuperar-la. Pensem-hi. És un món que ens porta directament a les Obres de Misericòrdia i de les quals no ens podem apartar: donar menjar a qui té fam, vestir el despullat, consolar el trist...

En aquests moments no tenim ajudes de l'Administració. Compitem amb una petita aportació de Càritas, de la parròquia i amb les

generoses donacions de feligresos del barri de menjar, roba, joguines, llibres, etc. Gràcies a aquestes aportacions podem continuar la nostra activitat.

Previ a tot això fem l'acollida de les persones que venen a sol·licitar ajuda, fet que comporta la informació dels diferents recursos que tenen tant per part de l'Administració com de Càritas. L'acollida mitjançant el diàleg comporta un apropament personal i emocional. Fem que no se sentin sols: "Som aquí."

Tot això ens porta molt més lluny. Hem de reclamar amb celeritat polítiques de migració justes, polítiques d'habitatge, laborals i de seguretat. És molt urgent. ■

La sal de la terra

Acompanyar el lleure juvenil

**JOSEP ORIOL
PUJOL I HUMET**

Director general de la
Fundació Pere Tarrés

Som coneixedors que l'entorn social actual pot portar a un consum d'alcohol en excés

Les vacances d'estiu ens han permès fer un viatge per Irlanda. Formidables paisatges i la descoberta d'unes ciutats en diversos aspectes diferents de les nostres. Dissabte al vespre, a Belfast, cues de nois i noies per agafar els clàssics autobusos de dos pisos amb destí a les zones d'oci nocturn. Elles molt poc vestides, malgrat una temperatura gens agradable. Tots força esverats i amb actitud de festa.

De ben segur que no vam descobrir res de nou, el mateix es devia donar a les costes mediterrànies i en ciutats de tot Europa. Amb tot, no deixa de colpir aquesta forma extremada de "vestir-se" que, combinada amb l'alcohol que amb

tota seguretat s'ingerirà, més altres tòxics, pot portar a una completa banalització de les relacions interpersonals.

Amb escandalitzar-nos n'hi ha prou? El nostre convenciment és que convindria anar més enllà de la denúncia, convindria implicar-nos amb propostes concretes. Aquests nois i noies requereixen propostes i que siguin integradores. Pensem en el qui s'enfronta als companys renegant dels estàndards. Ho té fàcil? Com es distraurà? I tot plegat incrementaria els problemes de salut mental d'adolescents i joves.

Som coneixedors que l'entorn social actual pot portar a un consum

d'alcohol en excés en centres d'esplai i altres grups eclesials. Per això cal treballar de valent per oferir propostes positives, integradores, que els ocupin sense desintegrar-los. En afirmar l'anterior pensem en grups numèricament significatius socialment, no en elits ni en aquells líders que probablement no acceptarien de cap manera aquestes propostes de lleure consumistes i banalitzadores. Acompanyem, doncs, els caps, fem-los costat en el lideratge del gran grup procurant alternatives i reflexions que contradiguin determinades formes d'oci, tot proposant alternatives. Què fer en concret serà diferent en cada cas i en bona part haurà de sortir dels mateixos joves. ■

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Acompanyar en la diversitat

Avui celebrem la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, que convoca cada any el papa Francesc a finals de setembre. Enguany, el lema de la Jornada és “Déu camina amb el seu poble”. El Papa s’inspira en l’experiència del poble d’Israel, en el seu èxode. Aquesta experiència també és la de molts migrants i refugiats d’avui que fan un llarg i perillós viatge carregat d’esperança, però també de frustracions i dolor per haver de deixar la família i la pàtria.

El papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta Jornada ens recorda que Déu no ens abandona mai. Vol que això ho tinguem molt present, perquè Déu és un acompanyant fidel que camina sempre amb nosaltres. I això és fonamental quan ens toca fer un camí costerut i, de vegades, forçat. El Papa ens ho recalca quan diu: “Déu no només camina *amb* el seu poble, sinó també *en* el seu poble, en el sentit que s’identifica amb els homes i les dones en el seu caminar per la història.”

Arran dels moviments migratoris, la nostra comunitat diocesana viu en un context social i històric de gran diversitat cultural, ideològica i religiosa. Tenim vocació d’escoltar, dialogar amb tothom i aportar la mirada renovada que ens ofereix Jesucrist. Una visió que reconeix que tots tenim la mateixa dignitat. L’Església obre la porta als que arriben d’altres realitats i esdevé plural, amb noves necessitats. Aquesta pluralitat i diversitat és enriquidora dins l’Església i representa un repte com a camí conjunt del Poble de Déu. L’Església vol viure i compartir amb el món la seva experiència de comunió en la

diversitat.

Tal com expressem els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola en el document *Comunitats acollidores i missioneres* de març de 2024: “Moltes comunitats del present, però sobretot les del futur, són i seran cada vegada culturalment més diverses, més semblants a l’esdeveniment de la Pentecosta. És una realitat positiva que posarà a prova la nostra catolicitat i la capacitat d’acollida, harmonització i integració d’identitats culturals que aniran confluint en noves síntesis” (n. 42).

Aquesta realitat ja la vivim a la nostra arxidiòcesi i moltes parròquies, comunitats i entitats eclesials cerquen donar-hi resposta. Ho fan amb propostes pastorals, formatives i assistencials creatives, que volen promoure l’acollida de persones amb orígens, referents culturals diferents i amb sensibilitats religioses diverses. El lema del Pla Pastoral Diocesà “Sortim!” és una invitació a ser proactius en aquesta acollida que ha de ser també un camí cap a la trobada amb l’altre. Una acollida que ens enriqueix i ens prepara pel que viurem al cel.

Benvolguts germans i germanes, sentim-nos acompanyats per Déu en aquest itinerari diocesà que vol, per una banda, sortir a la trobada amb l’altre, amb el diferent, amb el vulnerable... i, per l’altra, vol anar establint aquest diàleg obert al si de l’Església que ens ensenyi i ajudi a caminar junts en la diversitat. Us demano també la vostra pregària pels fruits de la segona sessió de la XVI Assemblea General del Sínode dels Bisbes que començarà aquesta setmana que ve. ■

Aquest perill present a la vida laica i consagrada prové d'un exercici esbiaixat del poder i provoca danys en la intimitat de l'abusat

L'ABISME (REVERSIBLE) DELS ABUSOS ESPIRITUALS

JOAN ANDREU PARRA

Que hi hagi un manament, el segon ("no diràs el nom de Déu en va"), i que es parli de *sectes* (segons el DIEC, "conjunt de persones que professen una doctrina particular, especialment en religió, que s'aparta de la majoritària o establerta") al Nou Testament, com la jueva dels essenis, denota que estem parlant de fenòmens arrelats des de ben antic en la conducta humana. Ja ho apuntava el psiquiatre, filòsof i teòleg jesuïta Jordi Font i Rodón, recentment desaparegut gairebé centenari: "La fe religiosa, ben viscuda, estructura la personalitat, contribueix a gaudir de bona salut mental i equilibri, s'integra al procés de maduresa personal. Però compte, també hi ha maneres desvirtuades de viure la fe que són, sens dubte, patològiques."

Hi coincideix Luis Santamaría del Río, fundador de la Xarxa Iberoamericana d'Estudis de les Sectes i amb gairebé tres dècades d'experiència en la ma-

©Vatican Media

*El papa Francesc és
bel·ligerant amb el
clericalisme, el triomfalisme,
l'ús del poder i de l'autoritat
en l'Església, fonaments
de l'abús espiritual i de
consciència, segons
Tomáš Halík.*

tèria, que explica el fenomen sectari com “una patologia de la religió, perquè al final acaba portant la persona a través de les seves creences i dels valors a l’esclavitud en lloc de a la llibertat”. S’estima que al voltant de l’1% de la població espanyola forma part d’aquests grups que es mouen en un ampli espectre que va entre allò religiós i la recerca del benestar personal. Santamaría ofereix informació actualitzada de gairebé un centenar de sectes d’origen cristià presents a l’Estat espanyol, ordenades per famílies en el llibre *A las afueras de la cruz. Las sectas de origen cristiano en España* (Biblioteca de Autores Cristianos, 2023).

Però el fil que volem descabellar en aquest reportatge és el de l’abús espiritual, més sibil·lí i esmunyedís i, per tant, probablement, més present ja sigui en la vida religiosa, en la direcció espiritual o en qualsevol pràctica espiritual. “En el fons de l’abús espiritual hi ha utilitzar Déu en les relacions amb altres persones. Els que ho fan, amb bona intenció o no, en lloc de conduir les persones cap a Déu el que fan és suplantar-lo, traspasant uns límits ètics i evangèlics, caient en la idolatria”, remarca Santamaría.

“L’abús espiritual és una situació d’abús psicològic i emocional que es dona en un context espiritual”, defineix el psicòleg i terapeuta Miguel Perlado. El fundador de l’Associació Iberoamericana per a la Investigació de l’Abús Psicològic descriu aquest abús com a complex (pot anar de dalt a baix, que és la manera predominant, però també de baix a dalt i pot ser lateral) i on és bàsic el context (on, quan, com i amb qui) per determinar si és una situació puntual o estructural. En la categoria d’abusador podríem trobar, com indica Santamaría, “qualsevol persona que tingui possibilitat d’erigir-se en autoritat per a altres, que té accés a les persones en moments vitals especialment significatius o que de forma permanent pot tenir accés a la seva consciència (confessors, directors i acompanyants espirituals)”.

L’arrel de l’abús espiritual —“és l’avantsala de l’abús sexual posterior, però no són sinònims, ni sempre han d’anar acompanyats”, precisa Perlado— és un exercici esbiaixat del poder “que eludeix el control i la crítica en fer referència al seu inqüestio-

Communauté Saint-Martin

nable origen sagrat”, diagnostica el teòleg i prevere txec Tomáš Halík (*La tarde del cristianismo*, Herder, 2023). Ben expressat també en la clàssica *corruptio optimi pessima* (“la corrupció del millor és la pitjor”). “Quan parlem d’abús espiritual parlem d’una relació d’autoritat, que s’ha de saber dispensar i administrar. I això és molt difícil”, apunta Perlado.

Si observem les conseqüències de l’abús espiritual, Santamaría parla de “processos en què als afectats no se’ls ha respectat la llibertat ni la identitat; les persones que hem acompanyat i orientat pateixen per haver estat enganyades utilitzant i manipulant el més sagrat que és Déu, la fe, la pròpia vocació. Això es viu com un drama terrible i de vegades ho comparen amb una violació, no física, sinó de la ment i de l’ànima”. Hi ha casos, fins i tot de persones contemplatives, que són incapaces de

combregar: “No és que estiguin rebotades, ni que tinguin una rancúnia cap a l’Església, sinó que la ferida és tan profunda que no són capaces, en alguns casos, ni tan sols d’entrar en una església”, assegura Santamaría.

Perlado abunda en l’especificitat de l’abús espiritual: “Hi ha un dany que travessa la persona que es queda desconnectada de la vivència de Déu, en definitiva, perduda. L’abús espiritual s’introdueix fins a un punt que al final podreix alguna cosa que és molt valuosa i que té a veure amb una entrega, amb una confiança, amb una esperança o amb un diàleg intern amb Déu. Es trenca quelcom que és molt íntim.”

L’ABORDATGE

Santamaría troba a faltar una major determinació de l’Església en l’abordatge d’aquesta qüestió. “En

El Dicasteri per al Clergat ha nomenat dos assistents apostòlics per a la Comunitat de Sant Martí, una de les “pedreres” més importants en vocacions sacerdotals a França, pel “clima abusiu en l'exercici de l'autoritat i la direcció espiritual”, segons alguns testimonis.

LUIS DE SANTAMARÍA
“En el fons de l'abús espiritual hi ha utilitzar Déu en les relacions amb altres persones. Els que ho fan, en lloc de conduir les persones cap a Déu el que fan és suplantar-lo”

MIGUEL PERLADO
“L'abús espiritual és l'avantsala de l'abús sexual posterior, però no són sinònims, ni sempre han d'anar acompanyats”

els casos en què hi ha abús sexual ara hi ha una acció ràpida i contundent per part de l'Església, però no passa així en els abusos de poder i de consciència, que són més difícils de provar. De vegades, per part de les autoritats eclesiàstiques, es veu amb suspicàcia les denúncies o es creu massa aviat la defensa. Em suposa un desgast personal fort comprovar que hi ha coses que succeeixen a les sectes que no haurien de succeir dins de l'Església”, es lamenta. A més, “quan les víctimes acudeixen a les autoritats eclesiàstiques, bé a demanar ajuda, bé a denunciar o totes dues coses, es troben amb incomprensió o, quan se les escolta amb empatia, després no hi ha accions en conseqüència, i ho veuen amb impotència”.

Aquest teòleg demana a l'Església “ser-hi sensible, escoltar les víctimes i prendre's seriosament les denúncies i les queixes”. Tam-

bé, “tenir molta cura amb les coses que aproven, decidir més enllà de les aparences de grups que aparenten ser molt ortodoxos doctrinalment, que aparenten arrossegar masses, atreure joves, tenir vocacions”. Així com “amb aquesta supèrbia de fundadors i superiors que és fàcilment detectable a través de l'ostentació de béns”. Perlado també apunta que “s'haurien d'agilitzar alguns processos, perquè si no les víctimes pateixen moltíssim i sobretot perden confiança en les institucions”.

Pel que fa als antidòts, quant a la vida religiosa, Santamaría apunta que cal cuidar molt la formació i posar en valor “les regles clàssiques de les famílies monàstiques (sant Benet, sant Agustí) que contenen la gran saviesa històrica de l'Església per prevenir qualsevol excés de tipus sectari, qualsevol abús de poder i de consciència”. O el mateix or-

denament jurídic de l'Església, que "té les eines no només per corregir *a posteriori* abusos que s'hagin donat, sinó per prevenir-los. El Codi de Dret Canònic no és per ofegar cap carisma ni per suprimir cap dret, sinó al contrari, per vetllar pels més indefensos, perquè cada persona que pertany a l'Església no pugui ser manipulada ni instrumentalitzada en nom de Déu".

De fet, el papa Francesc ha promogut canvis perquè sigui la Santa Seu qui validi les noves comunitats de vida consagrada en el context diocesà (*motu proprio Authenticum charismatis*, del 2020) i estimular la renovació de les associacions de fidels en limitar la durada dels mandats (nou decret general de les Associacions de Fidels, promulgat el 2021). Finalment, en el document de treball que servirà com a base per a les reunions de la pròxima Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre la Sinodalitat a partir del 2 d'octubre vinent, s'és contundent en aquesta qüestió: "En el nostre temps, la petició de transparència i rendició de comptes en l'Església i per part de l'Església

s'ha imposat arran de la pèrdua de credibilitat deguda als escàndols financers i sobretot als abusos sexuals i d'altre tipus a menors i persones vulnerables. La manca de transparència i de les formes de rendició de comptes alimenten el clericalisme, que es fonamenta en el supòsit implícit que els ministres ordenats no han de retre comptes a ningú de l'exercici de l'autoritat que se'ls ha conferit" [punt 75].

SISTEMES DE CONTROL I GUARIMENT DE LES FERIDES

Guarir el dany espiritual causat requereix d'ajuda terapèutica especialitzada que contempli aquesta dimensió en un procés que, ben fet, fins i tot pot ajudar a enfortir les conviccions religioses. "Quan un psicòleg no treballa això, ja sigui deixant-ho de banda o identificant tota experiència religiosa com quelcom sectari i irracional, fa que la persona quan acabi la teràpia potser s'hagi recuperat de la seva experiència, però quedarà susceptible de ser captada per una altra secta", relata

Santamaría, a partir de la seva experiència.

Quan parlem de vida religiosa, cal considerar el factor *grup*: "Moltes vegades les comunitats religioses, especialment les de clausura, s'obliden que són un grup. I als grups hi ha rivalitats, enveges, competitivitats, desitjos de poder. És molt necessari que el grup cuidi la seva vida de grup i per això és necessari que es relacionin amb altres grups, que puguin tolerar la crítica, que portin la vida comunitària a revisió, perquè si no, no hi ha oxigen", remarca Perlado, que proposa que les comunitats o les denominacions tinguin un "llibre blanc" de bones pràctiques.

Precisament, Dom Dysmas de Lassus, prior de la Gran Cartoixa, va apuntar al llibre *Riesgos y derivas de la vida religiosa* (BAC, 2022) que "una de les causes dels abusos és el culte a la personalitat" i que "el principi bàsic perquè una comunitat desenvolupi el seu propi sistema immunològic és un poder i contrapoder. El mitjà principal per aconseguir-ho continua sent l'educació inicial i permanent. També hi ha la necessitat de tenir una visió externa objectiva de la comunitat. Una visita canònica o un capítol general són oportunitats per identificar les aberracions". El monjo cartoixà admet que "els abusos no són una cosa externa a nosaltres, estan en el sistema de poder eclesiàstic i dins de cadascú".

Com a conclusió, i en homenatge al P. Font i Rodón, recuperem aquesta resposta seva en una entrevista publicada l'any 2012 a *Temas de psicoanálisis*: "Un dia, estant ja al noviciat, vaig llegir una frase de sant Ignasi que deia més o menys: '...no és la menor cosa que podem oferir a Déu, la nostra llibertat'. Vaig entendre, potser sense saber-ho bé aleshores, que allà hi havia un misteri que jo intuïa que era d'amor, per dir-ho així, de lliurament sense reserva, incondicional, ja que amb la llibertat se'ns oferia l'oportunitat d'estimar a l'estil del Déu de Jesús, la manera més veritable de donar-se als altres. Així vaig entendre l'obediència. Vaig entendre que el fantasma de l'obediència jesuítica s'havia de referir a quan en lloc del risc d'estimar en llibertat, un s'enganyava buscant la falsa tranquil·litat de sotmetre's a un altre per estar més segur." ■

 Universitat Abat Oliba CEU

Màsters i Postgraus

Procés d'admissió

100% online i gratuït

 Inscriu-t'hi aquí, al QR

Canvia el teu present. Crea el teu futur.

UNA CULTURA DE LA PREVENCIÓ I DE LES CURES: SIGNES D'ALERTA

Com tot procés, l'abús espiritual es va escolant en la víctima de manera gairebé imperceptible, però hi ha signes que poden ajudar a identificar aquesta deriva. Com indiquen Luis de Santamaría i Miguel Perlado, alguns dels signes d'alerta de dinàmiques abusives espiritualment serien:

- Pràctiques espirituals que en lloc de promoure l'autonomia promouen la dependència, per després obrir la porta a l'explotació (emocional, econòmica, sexual, moral o espiritual).
- Coerció progressiva sobre el pensament i les accions i propostes que obliguen la persona a prendre decisions ràpidament.
- Manca d'intimitat en el grup i obligatorietat de retre comptes (confessions) públicament.
- Propostes amb discursos únics, totalitzats, excloents. A vegades, els mateixos afectats adopten un llenguatge "més pompós, absolut i desconnectat", indica Perlado.
- Contradiccions entre el discurs explícit i les accions concretes.
- En pràctiques que els límits es difonen o confonen hi ha més risc: un director espiritual té aquest rol, no és un amic.
- Progressiu distanciament de la família (qualsevol crítica és titllada d'origen demoníac i que vol apartar-lo de la seva vocació), que acaba portant a l'aïllament.
- Fer sentir la persona algú especial i cridada a una missió i a una vocació extraordinària. "És l'elitisme de sentir-se més catòlics que la resta de fidels fent una mena d'Església dels purs", desgrana Santamaría.
- Propostes que demanen reserva, secret, no comentar el que es practica o se sap amb l'exterior.
- Propostes en què el fundador apareix com una persona especialment designada o amb uns coneixements diferencials.
- Pràctiques que estimulen que no es faci servir gaire el cap: "T'has de deixar endur"...
- Contextos de relació en els quals no es pot qüestionar ni debatre d'una manera constructiva.
- Pràctiques que demanen no interactuar amb les persones que han abandonat el grup.
- Propostes, comunitats o contextos espirituals que no es relacionen amb d'altres i que no accepten la crítica externa.
- Ús de tècniques de captació i de manipulació emocional: potenciant sentiments positius, ambient altament emotiu ("bombardeig d'amor")...
- Ocultació, falsa transparència i mentides.

V

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana el **Vaticà** es pronuncia sobre les aparicions de **Medjugorje**, assistim a la inauguració del curs acadèmic de l'**Ateneu Universitari Sant Pacià** i entrevistem el biblista **Joan Magí** i el secretari general de la CEE, **Mons. Francisco César García Magán**

Agustí Codinach

Un moment de la lliçó inaugural a càrrec del Dr. Jordi Font a l'aula magna de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

2 | La cosmologia i les estacions en l'Any Litúrgic jueu

ATENEU UNIVERSITARI
SANT PACIÀ

Doctrina de la Fe en reconeix els fruits espirituals

Llum verda del Vaticà a Medjugorje

ÁNGELES CONDE

Corresponsal a Roma

El Vaticà ha desfet part de l'embolic que durant anys s'havia format a l'entorn de l'experiència espiritual al santuari bosnià de Medjugorje. Les normes per procedir en el discerniment de presumptes fenòmens sobrenaturals han permès accelerar una decisió que tranquil·litza els milers de fidels que cada any peregrinen fins aquest lloc, i que continuarà permetent a l'Església oferir l'atenció oportuna i la cura pastoral adient a aquests milers d'ànimes.

El Dicasteri per a la Doctrina de la Fe no es pronuncia sobre la sobrenaturalitat del fenomen de Medjugorje: no ofereix una decisió definitiva sobre si les aparicions són reals o no. El que sí que reconeix, amb l'aprovació del Papa, són els fruits espirituals del fenomen al qual, per tant, atorga el *nihil obstat*. Com assenyala Doctrina en el document titulat *La Reina de la Pau. Nota sobre l'experiència espiritual vinculada a Medjugorje*, la clau ha estat separar "els fruits positius vinculats a aquesta experiència espiritual" "de l'experiència dels suposats vidents".

Significa que, tot i que Roma no expressa cap certesa pel que fa a l'autenticitat sobrenatural del fenomen, sí que reconeix els molts signes d'una acció de l'Esperit Sant. Per això, Doctrina de la Fe anima el bisbe de Mostar-Duvno "a apreciar el valor pastoral i també a promoure la difusió d'aquesta proposta espiritual", també amb peregrinacions. El 2019, el papa Francesc

va autoritzar que les peregrinacions fossin organitzades oficialment per les diòcesis i parròquies. Fins aquella data, el Vaticà només permetia que es duguessin a terme de forma "privada". Llavors, l'Oficina de Premsa de la Santa Seu ja va indicar que aquesta autorització no suposava una validació del fenomen de les aparicions.

Tampoc ho fa ara Doctrina de la Fe. El que ara permet és "que els fidels donin l'adhesió a aquest fenomen de forma prudencial", explicava el cardenal Víctor Manuel Fernández en roda de premsa. Puntualitzava el prefecte de Doctrina de la Fe que, per això, "s'autoritza el culte públic a Maria Reina de la Pau a Medjugorje perquè, enmig d'aquest fenomen —no a causa d'aquest fenomen, sinó 'enmig'— es reconeixen molts fruits positius i no s'adverteix el perill que s'hagin difós àmpliament al poble de Déu efectes riscosos".

"Àmpliament", puntualitzava Fernández, perquè Doctrina de la Fe sí que manifesta algunes objeccions a determinats continguts d'alguns missatges difosos a Medjugorje. Alhora, el cardenal recordava que, "quan es reconeix una acció de l'Esperit Sant enmig d'una experiència espiritual, això no significa que tot allò que pertanyi a aquesta experiència estigui exempt de tota imprecisió, imprecisió o possible confusió".

El document de Doctrina de la Fe insisteix que "és convenient estar atents perquè aquests pocs elements confusos no enfosqueixin la bellesa del conjunt".

Així, adverteix que cal llegir els missatges en la seva totalitat, i no parcialment, i demana que algunes afirmacions atribuïdes a la Mare de Déu es prenguin amb especial cura. També assegura Doctrina que "la valoració

positiva de la major part dels missatges de Medjugorje com a textos edificants no implica declarar que tinguin un origen sobrenatural directe". És més, assenyala que "determinats missatges presentarien contradiccions o estarien relacionats amb els desitjos o interessos dels presumptes vidents o d'altres persones".

Per exemple, Doctrina de la Fe adverteix que alguns missatges, que provenen presumptament de la Mare de Déu, semblarien amenaces o reprimendes perquè no es fa el que ella desitja. O també apunta com a problemàtics els missatges que atribueixen a la Mare de Déu expressions com: "el meu pla" o "el meu projecte". El document assegura que són

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Montserrat i els llenguatges d'avui

En diferit i per internet vaig poder veure l'acte de celebració dels mil anys de l'abadia de Montserrat. A més de felicitar els monjos i tota l'Església a Catalunya per aquest aniversari impressionant, desitjo assenyalar l'impacte dels llenguatges que es van emprar per celebrar aquest mil·lenni de presència benedictina a Montserrat.

1. Viralatat i accessibilitat. L'enllaç em va arribar d'un benedictí colombià; el va poder compartir per missatgeria instantània, cosa que facilita immensament la difusió; jo ho vaig compartir amb força persones. Aquest vídeo ha comptat 17 mil visualitzacions en 4 dies.

2. Contenció en el temps de missatges parlats. No es va tractar d'un esdeveniment de lluiement per a oradors, perquè tots van ser breus però substanciosos. També el diàleg imaginari entre els 3 abats (1025, 2025, 3025), a base d'hologrames.

3. Música i espectacles visuals. Va haver-hi un espai ampli per a l'Escolania, però també per a música d'orquestra i acompanyament al videomapatge de figures lluminoses i colors projectats dins la basílica. A més de l'espectacle de drons lluminosos sobre el cel nocturn, amb el cor al fons, tan harmoniós com sorprenent.

4. Nitidesa dels missatges principals: el paper central de Maria, mare de Jesús, en la vida de fe. Acollida de les persones de tota condició, segons l'ensenyament de Crist i de sant Benet. La universalitat i obertura al món, a partir del conreu de la cultura catalana. Humanisme i fe en harmonia essent espai per a la pau.

En síntesi, una expressió eloqüent i harmoniosa entre el passat, el present i el futur, adequat per a una societat del segle XXI que ja no és majoritàriament creient, però a la qual cal fer apreciar la fondària de les seves arrels.

LETICIA SOBERÓN

Experta en Intel·ligència col·laborativa

Rosari de globus del XXIII Festival de Joves de Medjugorje.

expressions que podrien confondre perquè la Mare de Déu sempre està al servei del projecte de Déu i del seu pla de salvació.

Doctrina abunda més en els fruits que en aquestes objeccions. Enumera les conversions, la pràctica sana de la vida de fe, el retorn als sagraments, les vocacions, les reconciliacions familiars, les obres socials i fins i tot la promoció del diàleg ecumènic i inter-religiós que ha propiciat l'experiència de Medjugorje. Per això, resumeix en una frase, presumpte missatge de la Mare de Déu, la síntesi de proposta evangèlica perquè tots els fidels la tinguin en compte en fer la peregrinació: "Desitjo acostar-vos cada cop més a Jesús i al seu cor ferit." ■

VÍCTOR MANUEL

FERNÁNDEZ

"S'autoritza el culte públic a Maria Reina de la Pau a Medjugorje perquè, enmig d'aquest fenomen, es reconeixen molts fruits positius"

El Dr. Jordi Font Plana va impartir la lliçó inaugural

Inauguració del nou curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià

La interessant dissertació del Dr. Jordi Font Plana va captivar l'auditori.

MAC
Barcelona

D emanem a l'Esperit Sant que ens doni esperança en aquest començament de curs acadèmic. Vull agrair al rectorat, al professorat, al personal d'administració i als alumnes tot el treball que fan. Cal posar-nos en camí tots plegats amb esperança, treballar sinodalment. En

aquests moments complexos, de canvi d'època, el Papa ens ha regalat l'Any Jubilar de l'Esperança." Són paraules pronunciades pel cardenal Joan Josep Omella durant la inauguració oficial del nou curs acadèmic de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), que va tenir lloc el dijous 19 de setembre a l'aula magna del Se-

minari Conciliar de Barcelona.

El cardenal Omella, gran canceller de l'AUSP, va estar acompanyat a la taula presidencial de Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona i vicegran canceller, i de diversos components de l'AUSP: Dr. Joan Torra, rector; Dr. Daniel Palau, vicerector acadèmic; Dr. Ignasi Fuster, vicerector administratiu, i Dr. Marcos Aceituno, secretari general. Per la seva banda, el Dr. Jordi Font Plana, vicepresident de l'Institut de Litúrgia *ad instar facultatis*, va impartir la lliçó inaugural, titulada *Rerefons estacional de l'Any Litúrgic. Actualitat, límits i oportunitats*.

El Dr. Font va argumentar la relació, i certa harmonització, entre les estacions de l'any i l'estructura de l'Any Litúrgic. "No es pot separar —va dir— el destí de l'home del destí del cosmos. La litúrgia no és una adoració de la natura, però celebra la transparència dels seus arquetips: el cosmos amb la bellesa dels seus ritmes, el ritme del dia i la nit, el ritme de la lluna, el ritme de l'any, que apareixen tots ells com una gran litúrgia on cada 'retorn' (de l'alba, de la nova lluna, del solstici, de la primavera) és una constatació de la unitat creadora del temps i de l'eternitat en el moment paradisiac creat per Déu."

Com a conclusió de la seva interessant dissertació, va posar en relleu que "l'Església no festeja l'arribada d'aquestes estacions, sinó, més aviat, allò que, des de la seva represa anual, 'signifiquen' per a la vida del món. És a dir, la victòria sobre la mort (l'hivern), la perennitat de la vida (la primavera) i la fe en el futur escatològic (la tardor). L'Església s'allunya, doncs, d'un culte sotmès al curs de les estacions i al ritme de la vegetació, evitant la deïficació de la naturalesa i de les forces secretes que s'hi manifesten. Però no per això deixa d'utilitzar aquest flux còsmic de les estacions".

El Dr. Joan Torra, que va rebre el 10 de maig passat el nomenament de rector de l'AUSP per al trienni 2023-2026, va comunicar durant la seva intervenció que s'ha començat a implementar el Pla estratègic per al període 2024-2029 i que han enllestit els reglaments de cada Facultat, els de l'Institut de Litúrgia i els de l'AUSP, així com el dels alumnes. Entre les novetats que va presentar, cal destacar la nova imatge corporativa

de l'AUSP, l'adequació del programa informàtic acadèmic i de gestió, i la posada en marxa de la unificació de l'arquitectura jurídica i fiscal de tot l'AUSP. També va comentar que ja està operativa la nova pàgina web de l'Ateneu, que substitueix les diverses pàgines anteriors de cada Facultat o de l'Institut i les agrupa en l'única institució universitària a la qual pertanyen.

El Dr. Torra va recordar la missió que s'ha confiat a la institució acadèmica, i que es defineix com la de "pensar Déu en i des de la societat catalana: *docens, cogitans et nuntians*". Així mateix, va felicitar el professor Jordi Font per la seva "magnífica lliçó inaugural". "Ens ha mostrat —va assenyalar— el substrat teològic

que hi ha al darrere de quelcom que podria semblar innocu i inofensiu, però que, en canvi, es revela com a poderosament significatiu: la creació, obra de Déu; el temps, obra de Déu; la història de la salvació, obra de Déu, que culmina en Jesús, el mateix Fill de Déu encarnat. I tota aquesta reflexió la duu a terme al voltant del que anomenem Any Litúrgic." ■

JOAN TORRA

"Cal pensar Déu en i des de la societat catalana"

UNA PRODUCCIÓN DE
ANTONIO BANDERAS Y EMILIO ARAGÓN

GODSPELL

EL MUSICAL
Una nueva Pasión

LA VANGUARDIA

POLIORAMA
Del 18.09.24 al 13.10.24

JOHN-MICHAEL TEBELAK
CONCEBIDO Y DIRIGIDO ORIGINALMENTE

STEPHEN SCHWARTZ
MÚSICA Y NUEVAS LETRAS

EMILIO ARAGÓN
DIRECCIÓN

PRODUCIDO ORIGINALMENTE EN NUEVA YORK POR
EDGAR LANSBURY / STUART DUNCAN / JOSEPH BERUH

PRESENTADO POR ACUERDO CON MUSIC THEATRE INTERNATIONAL WWW.MTSHOWS.EU

Joan Magí Ferré ens parla del 50è aniversari de l'entitat

“L'Associació Bíblica de Catalunya va ser un fruit del Concili Vaticà II”

MCS Arquebisbat Tarragona

Mossèn Magí, a la seu de l'Associació Bíblica, a Tarragona.

JOAN BORONAT
Tarragona

Joan Magí Ferré (Tarragona, 1935) és cofundador de l'Associació Bíblica de Catalunya (ABCAT). En les primeres eleccions va ser escollit president de l'entitat fins que el 2017 fou rellevat en el càrrec per Joan Ferrer. Mossèn Joan Magí té els estudis de Batxillerat i és llicenciat en Teologia i Sagrada Escriptura, amb posteriors estudis a l'Institut Bíblic Franciscà de Jerusalem. Ha exercit de professor del Nou Testament al Seminari de Tarragona, amb dedicació durant bastants anys a la Pastoral Bíblica a l'arxidiòcesi de Tarragona. És impulsor dels Cursos Bíblics per correspondència.

Què significa per a vostè viure el 50è aniversari de l'Associació Bíblica de Catalunya?

És una acció de gràcies a Déu per l'alegria i l'amistat de totes les persones que ens hem conegut i ajudat en el saber-nos escoltar i estimar. Crec que s'estan realitzant i experimentant les paraules de la paràbola de Jesús: “Entra al goig del teu Senyor” (Mt 25,21.23). Aquestes paraules obren una feliç perspectiva si tenim en compte les que ens deixà escrites l'autor del Deuteronomi: “El Senyor tindrà, altra vegada, el goig de fer-te feliç” (Dt 30,9).

Quins són els actes commemoratius?

Tenim prevista la festa de celebració del cinquantè aniversari de l'aprovació de la nostra Associació Bíblica de Catalunya per l'arquebisbe de Tarragona Josep Pont i Gol (21 de setembre del 1974) per al dissabte dia 28 de setembre del 2024 a Tarragona a les 11 del matí. És una jornada celebrativa i d'acció de gràcies a Déu. Per això hem convidat els socis i tothom que hi vulgui participar a trobar-nos a la catedral basílica metropolitana i primada de Tarragona, per celebrar l'Eucaristia presidida per monsenyor Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona, metropolita i primat. A continuació, al Seminari “Casa de la cultura de l'Església de Tarragona”, hi ha un acte institucional en què intervenen M. de l'Esperança Amill, Andreu Muñoz, Armand Puig i Joan Ferrer. Un dinar de germanor clou la jornada de celebració.

Com va germinar l'ABCAT?

Va ser un fruit del Concili Vaticà II. Un petit grup de professors de Sagrada Escriptura, dels seminaris i cases de formació religiosa, ens vam reunir a Montserrat i vam decidir fer trobades de professors de la Bíblia. Cadascú ho va fer saber als que coneixia, inclosos els amics i amigues de les comunitats no catòliques. Per facilitar l'encontre, fèiem les trobades dins les vacances de Nadal. Després de dotze anys, vam decidir oferir els resultats de la nostra experiència a tothom

que volgués sentir l'alegria que dona la Paraula de Déu a la vida i la comunicació de totes les persones, creades a imatge i semblança del Creador (Gn 1,26-28). Vam decidir fer un estatut i el vam presentar a l'arquebisbe Josep Pont i Gol perquè l'aproessin els bisbes de la Tarraconense. Fou i continua sent un estatut per a una associació interconfessional amb el nom d'Associació Bíblica de Catalunya (ABCAT). En un any es va compondre i aprovar.

El relleu dels biblistes està garantit?

Les noves generacions de biblistes, hereus del bon mestratge dels fundadors de l'ABCAT, continuen amb la tasca d'investigar i divulgar les Sagrades Escripures en la part que els correspon, com es pot notar en les traduccions i múltiples edicions de la Bíblia Interconfessional (BCI), en els 50 anys dels Cursos Bíblics d'Estiu, en els Cursos Bíblics per correspondència, en els pelegrinatges a Terra Santa, en la publicació periòdica del Butlletí, en l'organització i celebració del diumenge de la Paraula i la Setmana de la Bíblia, en la celebració anual de les jornades de biblistes, en les nombroses publicacions... La majoria dels socis de

l'ABCAT no són biblistes amb títol acadèmic, però ho són en la comunió i vivència de la Paraula que Déu ofereix a tothom.

Com ha incidit en la formació personal i de la catequesi?

Entre els socis de l'ABCAT hi ha catequistes a tots els nivells. Bastants hem aconseguit lligar la catequesi amb les celebracions litúrgiques ordenant el calendari de les explicacions de la catequesi, sigui del nivell que sigui, d'acord amb les lectures dels diumenges i festivitats corresponents.

En el camp de les publicacions, quines considera més destacables?

A més de les diverses edicions de la BCI, des de l'ABCAT treballem i promovem l'edició en català de publicacions bíbliques, tant en l'àmbit científic com en el camp de la divulgació bíblica. Podríem destacar, entre les darreres publicacions: *Diccionari bíblic per a les famílies i els infants*; *Què és l'home?* (Salm 8,5). *Un itinerari d'Antropologia bíblica. Traducció al català de la publicació de la Pontificia Comissió Bíblica*; *Els Salms en hebreu, grec, llatí i català*; *Els Salms. Un comentari essencial*; *Agustí d'Hipona. Confessions, i Agustí d'Hipona. Enarrationes in Psalmos. Comentaris als salms*, vol I.

I els pelegrinatges?

Són una experiència molt important per viure i entendre l'ambient local i personal que és a la base de tota la Bíblia. L'experiència està provada en tots els pelegrins: després del pelegrinatge s'escolten les lectures bíbliques i es llegeix la Bíblia d'una manera més plena i profitosa.

El 2025 tindran lloc les LXII Jornades de Biblistes de Catalunya. Quines són les perspectives de cara a aquesta assemblea?

Com que les celebrem habitualment dins el temps de Nadal, les properes les tenim programades per als dies 2, 3 i 4 de gener de 2025 a Vic. ■

“Les noves generacions de biblistes continuen amb la tasca d'investigar i divulgar les Sagrades Escripures”

FOCUSING MONTSERRAT

Vols aprendre a escoltar la saviesa que hi ha en el teu interior?.

El Focusing és una eina per escoltar les sensacions del cos i comprendre'n els significats. Un accés a la nostra brúixola interior.

Focusing Montserrat te n'ofereix la formació completa i certificada internacionalment.

Format *presencial* al monestir de Sant Benet i també *online*.

Comencem a l'octubre! Darreres places!.

Per a tothom que vulgui aprofundir en l'autoconeixement i professionals de l'ajuda.

+ informació: www.focusingmontserrat.org o tel. 607 275 179

Francisco César García Magán es mostra crític amb la decisió del Govern d'eliminar l'article del Codi Penal que permet castigar les ofenses contra els sentiments religiosos

“Si no hi ha càstig contra les ofenses religioses, gran part de la població estarà desprotegida”

MACIÀ GRAU
Redacció

Mons. Francisco César García Magán, secretari general de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), va ser entrevistat pel periodista Pau Massip el dijous 19 de setembre, al programa *El Matí a Ràdio Estel*. Magán va reflexionar sobre els temes que marquen l'actualitat de l'Església catòlica a Espanya, com són la intenció del Govern de Pedro Sánchez d'eliminar del Codi Penal l'article que permet castigar les ofenses contra els sentiments religiosos, la situació actual del pla de reparació de les víctimes de la CEE o el desig del papa Francesc de visitar les illes Canàries, entre d'altres.

Pedro Sánchez ha anunciat que intentarà eliminar l'article 525 del Codi Penal, que permet castigar les ofenses contra els sentiments religiosos.

Dins la CEE encara no hem fet cap reflexió conjunta sobre aquesta qüestió, però personalment em causa gran preocupació. El dret a la llibertat religiosa està recollit a la Constitució, i és un dret protegit. Aquesta protecció ve donada preci-

sament pel Codi Penal, i si s'anul·la aquesta tutela a la llibertat religiosa serà preocupant. El Govern ha explicat que ho vol fer seguint la tendència de la Unió Europea, però això no és cert. Dels 27 països, 21 tutel·len aquest dret, i només 7 el tenen despenalitzat.

Per a la CEE aquesta és la línia vermella, la tutela d'aquest dret?

No només per a la CEE, també hauria de ser-ho per a Espanya, ja que és un dret que apareix a la Constitució, i per tant una violació del dret a la llibertat religiosa serà susceptible que es pugui recórrer als tribunals europeus. D'altra banda, aquesta despenalització de l'ofensa a la llibertat religiosa no només afectaria els catòlics, sinó els creients d'altres religions i confessions també. És per això que si s'elimina aquest article, una gran part de la població se sentirà desprotegida en un dels seus drets fonamentals. I en el context internacional en el qual ens trobem, aquesta mesura no facilita la convivència. El que es vol fer és una discriminació del dret a la llibertat religiosa.

Es prendrà alguna mesura des de la CEE?

Encara no hem tingut temps per pensar-ho, perquè és una notícia recent. El més important és fer una reflexió com a societat. Així com no hi ha llibertat d'expressió per difamar i insultar, en el cas de l'ofensa i la mentida dirigida contra els estaments religiosos hauria de ser el mateix, i ara es vol desprotegir. Això significa que el Govern no creu que la dimensió

religiosa sigui un bé jurídic que cal protegir. I això a Europa no passa, perquè en la majoria dels països la dimensió religiosa es considera com un bé jurídic, protegit i tutelat.

Quines són les relacions de la CEE amb Pedro Sánchez actualment?

De moment no hi ha cap reunió prevista entre Mons. Argüello i Pedro Sánchez. Les relacions amb el Govern són principalment a través del ministre Félix Bolaños, amb qui ens vam reunir abans de l'estiu pel tema dels abusos.

Precisament, pel que fa al Pla de reparació de les víctimes dels abusos a l'Església, quins són els primers passos que es faran?

Tal com vam dir, al setembre s'ha creat la comissió reparadora, i ara ja es començaran a implementar totes les mesures del pla. Estem complint els terminis marcats anteriorment perquè es comenci a treballar el més aviat possible. El primer pas és crear un reglament en la manera d'actuar. I un cop estigui fet, començar a tractar els casos un per un. Volem subratllar que nosaltres parlem d'una reparació integral. És a dir, tractarem cada cas singularment i ajudarem en el que necessiti cadascú de manera particular. Oferirem acompanyament espiritual, moral, i també una reparació econòmica... però no ens volem quedar només en la reparació econòmica, perquè és una situació molt dolorosa i sortirem al pas de cada necessitat que tinguin les víctimes.

El Papa ha anunciat que dema-

narà perdó en nom de l'Església per les víctimes d'abusos. A la CEE hi ha previst fer un acte similar?

En un dels documents que es va aprovar a l'assemblea del 9 de juliol, hi apareix una línia que és la de reconèixer els danys causats i fer una reparació simbòlica mitjançant un acte públic en el qual es demani perdó. Al document també hi ha altres línies de treball, com la formació i la prevenció.

Francesc també ha comunicat el desig de visitar les illes Canàries. Hi ha cap notícia al respecte?

Només sabem el que va dir el Papa, i hem parlat amb els bisbes de Canàries, que estan molt contents

i receptius, però no en tenim més informació. Seria la primera vegada que el papa Francesc visita Espanya i la primera que un Papa visita l'arxipèlag canari. És un signe de la importància que el Pontífex dona al drama de les migracions. En aquest sentit, aprofito per recordar que el 29 de setembre té lloc la campanya de la CEE sobre les migracions, i recomano a tothom formar-se i reflexionar sobre aquest tema llegint l'exhortació pastoral que se'n va fer. A més, també hem fet un pòdcast sobre aquest tema, per ajudar a crear comunitats cristianes acollidores, i que no es deixin endur pels estereotips i per la desinformació. ■

“El que es vol fer és una discriminació del dret a la llibertat religiosa”

“Els bisbes de Canàries estan molt contents i receptius, seria la primera visita del papa Francesc a Espanya”

“NINGÚ NO HAURIA D'ARRIBAR AL FINAL DE LA VIDA SENSE HAVER GUARIT LES FERIDES DE L'ABÚS”

Gemma Morató i Sendra, dominica, teòloga i periodista

JOAN ANDREU PARRA

Barcelona

El 13 d'abril passat es va organitzar el recés de vida consagrada *Guarir ferides per recuperar l'alegria de la vocació* amb totes les places cobertes. El propòsit era acompanyar espiritualment, sense entrar en àmbits legals o mèdics, els 35 participants que van concórrer i que van poder comptar amb espais de silenci, pregària, reflexió i també per poder ser escoltat. “Malgrat que tot sigui molt dur, l'alegria de la vocació ha de poder tornar a sorgir amb força perquè és el que ens uneix al Senyor”, assegura Gemma Morató, dominica de la Presentació, una dels cinc religiosos organitzadors del recés.

On és l'arrel de l'abús de poder i de consciència a l'Església?

L'arrel de qualsevol abús és la pròpia feblesa humana. Moltes vegades, també n'hi ha que són fruit de personalitats malaltisses, narcisistes... patologies psiquiàtriques.

És puntual o bé és estructural?

L'abús de poder és un perill o una situació que es pot viure en qualsevol estat de vida, institució, empresa i, per tant, desgraciadament, l'Església no en queda exempta. Hi ha gent molt dolguda perquè només es veu tot aquest abús en l'Església, quan l'abús, sobretot el sexual, està en altres àmbits com la família. Però els creients tenim una responsabilitat i em crida molt l'atenció que avui encara hi hagi abusadors i abusadores. Com pot ser? L'única explicació que hi puc trobar és si ve d'una personalitat malaltissa sense tractar...

Tindria a veure amb una crisi d'espiritualitat?

He sentit alguna vegada algun prior/a general que diu que l'abusador, sobretot de poder, ni se n'adona. Podria ser, però hi ha d'haver els mecanismes perquè se n'adoni o per aturar-ho. Tots ens posem davant del mirall i sabem quines febleses, mancances, pecats podem tenir. Hem de partir que tots, moltes vegades en el nostre nivell petit, insignificant, podem ser abusadors. Què passa quan la cosa es complica, quan algú s'ha emborratxat de poder o té una patologia que en el seu moment no se li va detectar? Doncs, és ara que es comencen a veure maneres de com frenar això, però encara ens queda camí per fer. No és tan senzill. Potser és més senzill quan és quelcom molt més demostrable (un abús de poder o un abús sexual). L'abús de conscièn-

Gemma Morató considera que a l'hora de defensar posicions i maneres de fer cal distingir entre "Tradició amb majúscula o en minúscula". La religiosa fulleja el seu llibre "Curar (y cambiar) la vida consagrada" (Ed. Perpetuo Socorro, 2022).

cia, l'abús espiritual, és molt difícil de demostrar i sovint va acompanyat de menyspreu sistemàtic.

Quines conseqüències té sobre la persona afectada?

Ens trobem sobretot amb gent que, malgrat que porta aquesta ferida que se li ha causat o se li està causant, continua fidel a la crida del Senyor. També és veritat que hi ha hagut gent que al final ho ha hagut de deixar perquè era insuportable. Es va fer una casa a Roma que el Sant Pare va tirar endavant que acollia religioses que havien sortit d'altres congregacions per un abús. Ja no són temps de segons quines resignacions, perquè no eren veritables resignacions, eren abús. Perquè el problema no és que detectessin que la seva vocació no era veritable o no era el seu lloc, sinó que hi va haver un entrebanc humà que va frenar aquesta vocació. El que més hauríem de poder fer quan un ha patit abús és anar guarint ferides, que ningú no arribi al final de la vida sense haver guarit aquesta ferida, tot i que, segurament, sempre en quedarà la cicatriu.

El recés que vau fer és una manera de guarir?

Ens vam trobar amb religiosos i religioses de molts anys de vida religiosa que, per primera vegada, ho explicaven o que van poder plorar tranquil·lament, perquè havien entès que ens trobàvem davant d'una realitat de vida que hem de tallar d'arrel. Ja ens han arribat veus de si continuarem i la nostra idea és fer-ho: creiem en el projecte, estic convençuda que les coses comencen pels petits detalls i que allò que és petit, el Senyor ho agafa per al bé del món.

L'abús és més greu en l'àmbit femení?

Aquí l'estadística no ens serveix gaire, perquè quan vas a qualsevol acte d'Església hi ha moltes més dones i és el que va passar al recés, però també hi havia homes i d'una certa edat. Sempre faig la distinció perquè, la psicologia femenina i masculina no és igual, la manera de funcionar a vegades de les congregacions religioses no és ben bé igual, sobretot si són congregacions masculines en què el religiós és prevere, a diferència de les congregacions que tothom és germà o germana. En definitiva, sí que hi ha abusos dins l'àmbit masculí i potser

n'hi ha més que els que ens pensem perquè encara costa més de dir-ho.

Com abordar els abusadors?

Primer de tot, hi són i s'han de detectar, se'ls ha de poder acompanyar i, si no es deixen, s'ha d'aplicar el Dret Canònic, que és claríssim. El primer que ha de fer qui tingui en aquell moment la potestat és apartar aquella persona d'aquella comunitat, sigui religiosa, parroquial... Després cal veure si aquesta persona vol fer un camí de guarició, de reconèixer el que ha fet o no. S'han d'esgotar tots els camins. En qualsevol cas, aquesta persona ha de quedar supervisada, perquè un dels drames durant molts anys ha estat que després d'arribar una queixa, treien aquella persona de la comunitat, la posaven en una altra o la canviaven de país. El problema és el mateix en un altre lloc. Però en aquests moments, primer hem de veure com fem justícia a la víctima i després ja vindrà la misericòrdia per al victimari. Hi ha d'haver gent dedicada i abocada a les víctimes i uns altres que han de tenir un tarannà especial per acompanyar els abusadors.

Com s'ha tingut cura, fins ara, de les víctimes?

Ho hem fet bastant malament, durant molts anys. En ares de defensar la institució, hem fet malbé la persona. I una cosa és claríssima, la dignitat de tota persona humana és el primer, abans que el nom, la institució, la façana.... Hem estat creats a imatge i semblança de Déu, abusat i abusador, però la dignitat és el primer. Hi ha congregacions que tenen molt clars els protocols, saben quin cap fred i quin cor calent han de tenir per reaccionar, acompanyar, no afegir més llenya al foc, no tapar, no fer sentir la víctima més víctima. Un dels temes més greus avui és la revictimització.

Per què?

Quan un és capaç de dir-ho, de denunciar-ho, de buscar ajuda i el miren malament, li diuen que ha complicat la vida a la institució, al col·legi, a la parròquia... hi ha revictimització. Una altra qüestió és que si allarguem molt el temps de buscar solucions, la persona encara s'enfonsa més. Per tant, una de les qüestions que hauríem de tenir claríssima és que, evidentment, tot necessita un temps (discernir, escoltar les parts, intervenció d'ex-

perts), però que no s'allargui d'una manera exagerada.

Quina oportunitat representa per a l'Església que tot això surti a la llum?

L'oportunitat de ser testimonis. Hem de ser testimonis de la Bona Nova, de la vocació que cadascú hem seguit al costat del Senyor, però també hem de ser testimonis que, en un món en què hi ha mal, aquest mal som capaços de reconèixer-lo, de presentar-lo, de demanar perdó, d'assumir-lo i d'acompanyar-lo. I, al mateix temps, d'obrir camins perquè no torni a passar, malgrat que la perfecció no l'aconsegurem, però potser ho podrem apaivagar. És veritat que ja hem fet camí, en positiu: hi ha diòcesis, congregacions, el Sant Pare ha fet un gran camí d'obertura, de transparència, de condemna, però encara hi ha qui segueix. Seguirem demanant perdó, seguirem fent camí i que Déu ens doni persones que realment siguin capaces d'ajudar, de no tenir por, de no tenir pèls a la llengua, com aquest Sant Pare. ■

“Tots, moltes vegades en el nostre nivell petit, insignificant, podem ser abusadors”

“L'abús espiritual és molt difícil de demostrar i sovint va acompanyat de menyspreu sistemàtic”

“Primer hem de veure com fem justícia a la víctima i després ja vindrà la misericòrdia per al victimari”

“La dignitat de tota persona humana és el primer, abans que el nom, la institució, la façana...”

TERRASSA

Cinc anys d'adoració perpètua a Terrassa

El dijous 12 setembre a la parròquia de Sant Pere Terrassa va tenir lloc la missa en acció de gràcies per aquests primers cinc anys d'adoració perpètua a la ciutat de Terrassa. La missa va ser presidida pel bisbe Salvador. En l'homilia va predicar sobre la Santíssima Eucaristia, i en destacà que és un sacrament d'unitat i caritat a partir de l'evangeli del dia, el discurs de les benaurances.

SOLSONA

I Jornada de Formació de Primer Anunci

El dia 6 de setembre va tenir lloc, a l'església de Sant Antoni de Cervera, la primera de les formacions per a servidors i servidores d'Alpha i Emmaús, que la Delegació de Primer Anunci té previstes per a aquest curs pastoral. La formació, recolzada per una dinàmica orant, portava per títol *Per què estem aquí? Descobrim la nostra missió*.

GIRONA

Prenen possessió els nous rectors de Palamós i Sant Feliu de Guíxols

El 12 de setembre va tenir lloc la presa de possessió dels nous rectors de Palamós i Sant Feliu de Guíxols, Mn. Emili Galan i Mn. Pere Narbón, respectivament. El bisbe els va recordar que sant Pau els donava dues claus: "La fe que us ha de guiar en la vostra tasca i la frase 'no m'avergonyixo de l'Evangeli'."

LLEIDA

Restauració de l'ermita de Sant Antoni de Vilaller

El Col·legi Episcopal va tancar el diumenge 15 de setembre la celebració del 50è aniversari de l'Esplai Epis amb la inauguració de la restauració de l'ermita de Sant Antoni de Vilaller. L'acte va reunir unes 270 persones. Durant l'eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, es va homenatjar el professor Xavier Garcia, mort en accident de trànsit el mes de maig de l'any passat.

TORTOSA

Missa estacional i processó en honor de la Mare de Déu de la Cinta

El diumenge 1 de setembre se celebrà a la santa església catedral basilica de Tortosa la solemne missa estacional en honor a la Mare de Déu de la Cinta, patrona de la ciutat. Presidí la celebració Sergi Gordo, bisbe de Tortosa, i van concelebrar el vicari general, el degà del Capítol de la Catedral, el vicari judicial, altres membres del Capítol i algun altre sacerdot de la ciutat i de la diòcesi.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Jornada de visitadors voluntaris de la Pastoral de la Salut

El dissabte 5 d'octubre, a la Casa de l'Església, tindrà lloc una jornada que portarà per títol *Viure l'Alzheimer amb esperança*. La Delegació de Pastoral de la Salut hi ha convidat les professores i cuidadores Mercè Lajara i Montserrat Claveras, autores del llibre *Fotogrames de memòria*, on expliquen les seves experiències en cuidar les seves mares i ens permetran conèixer més la manera com tractar una persona que té aquest tipus de demència.

TARRAGONA

Nova edició dels cursos bíblics per correspondència

El Secretariat diocesà per a l'Animació Bíblica ha posat en marxa una nova edició dels Cursos Bíblics per Correspondència. En aquesta nova ocasió, s'ofereixen tres cursos: un sobre els Fets dels Apòstols, el segon curs del Llibre del Salms i, com a novetat d'enguany, un de dedicat a l'Evangeli segons sant Lluc. Tots els cursos es poden fer tant en català com en castellà, i també es poden rebre impresos en paper o bé per correu electrònic.

URGELL

Benedicció de les actuacions al temple parroquial de Butsènit

L'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va visitar el poble de Butsènit, el dissabte 14 de setembre, on va inaugurar la restauració de les pintures del segle XVIII que es van retrobar en fer-se obres al temple parroquial. Mons. Vives va celebrar la missa en què 11 joves de la parròquia van rebre el sacrament de la Confirmació, i al final de l'Eucaristia va beneir les obres de restauració de la teulada.

VIC

Operació al senyor bisbe

El dia 10 de setembre a la Clínica de Sant Josep de Vic, el bisbe Romà va ser intervingut d'una hèrnia discal. L'operació es desenvolupà amb normalitat, i tot va anar segons el previst. Es va recuperant favorablement i pogué presidir l'eucaristia del Dia de la Catedral

IVÁN BASSOLS – CÀRITAS CATALUNYA

Membres de l'equip de Càritas i infants juguen divertits davant la càmera abans de la tasca diària al servei de proinfància a Salt, Girona.

SUPORT SOCIAL, EDUCATIU I EMOCIONAL

Càritas atén infants de 0 a 18 anys a través d'un model d'atenció integral que mobilitza les famílies i l'entorn educatiu i social, i que es concreta en espais de trobada durant tot el curs escolar en els quals s'ofereix suport social, educatiu i emocional per prevenir situacions d'exclusió. (Càritas Diocesana de Girona, Salt)

JOSEP MIRÓ I ARDEVOL
President
d'e-Cristians

No hauria de sorprendre que la clau per al perfeccionament de l'ésser humà i el sentit de la llibertat en les circumstàncies actuals es trobi en Bernard de Clairvaux

La superació de les crisis està en els fonaments

El problema central a Espanya, Catalunya i Europa és la tendència a buscar solucions en els extrems polaritzats, en lloc d'aprofundir en els fonaments que sempre han proporcionat respostes efectives.

Espanya va superar amb èxit la doble dificultat d'una transició política d'un règim autoritari a una democràcia enmig d'una severa crisi econòmica. De la mateixa manera, Europa va emergir de la devastació de les dues guerres mundials, la Segona Guerra dels Trenta Anys (1914-1945) per entrar als Trenta Gloriosos Anys (1946-1975), que la van convertir en un model de benestar i prosperitat.

Davant l'actual situació d'incertesa i amenaces, la resposta rau a reprendre aquells valors, cultura i virtuts que van permetre superar les crisis anteriors. En el seu discurs europeu a Santiago el 9 de novembre de 1982, sant Joan Pau II va exhortar Europa a "ser ella mateixa". Això implica tornar a les nostres arrels culturals que, com explica Peter Heather a *Cristiandad*, estan profundament imbricades en la cultura clàssica de l'Imperi Romà. No hi ha herència grecoromana sense el "traductor" cristià, i el cristianisme, fins i tot en les crítiques de sant Agustí a la cultura imperial, incorpora el

coneixement d'aquella civilització.

Aquests autors i fonts són summa-ment rellevants en l'actualitat. Com argumenta Charles Taylor a *Les fonts del jo: la construcció de la identitat moderna* (1989/2006), cap època pot sostenir-se només amb els seus propis recursos, sinó que depèn del seu llegat de cultura i tradició, que també ofereixen respostes actuals. Fins i tot un secularista com Antonio Negri recorre a *La Ciutat de Déu* de Sant Agustí a *Imperi* (2002) per construir una alternativa a la situació actual, des d'una interpretació laica.

Per tant, no hauria de sorprendre que la clau per al perfeccionament de l'ésser humà i el sentit de la llibertat en les circumstàncies actuals es trobi en un sant i abat cistercenc del segle XII, Bernard de Clairvaux, en la seva obra *La Consideració*, dirigida al Papa, també del Cister, Eugeni III. Bernard sosté que "l'home no pot oblidar-se de si mateix. En tot amor sempre hi haurà amor a si mateix... però aquest només és autèntic quan viu en unió amb Déu, perquè ha estat creat per unir-s'hi i fer-se semblant a Ell".

El cristianisme no proposa la negació de l'home, sinó la seva perfecció a través de la semblança amb Déu. Aquesta és part de la resposta que avui necessitem. ■

El problema no són, en cap cas, les persones, sinó les situacions i les causes que obliguen les persones a marxar, a fugir de casa, a abandonar el que és seu

Déu camina amb el seu poble

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolgudes i benivolguts, com un nou signe dels temps, no es pot negar que hi ha una part important de la població mundial que està en moviment, d'un lloc a l'altre, ja sigui per trobar oportunitats de vida digna, per fugir de les violències i les guerres o per assegurar la seva vida. Són les persones migrants. "Déu camina amb el seu poble", aquest és el lema de la Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat que té lloc en aquest últim diumenge de setembre. El papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta jornada, afirma: "De la mateixa manera que el poble d'Israel en temps de Moisès, els migrants fugen sovint de situacions d'opressió i abusos, d'inseguretat i discriminació, de falta de

projectes de desenvolupament. I com els hebreus en el desert, també els migrants troben molts obstacles en el seu camí: són provats per la set i la fam, s'esgoten per la feina i la malaltia, es veuen temptats per la desesperació."

Molts es veuen obligats a sortir del seu país tot anhelant una vida digna. Fa pocs dies, el diari parlava de la situació del Senegal, on el preu de l'arròs —l'aliment bàsic dels pobres— s'ha encarit un trenta per cent, la vida s'ha tornat extremadament cara i cada dia hi ha més joves que volen emigrar a les illes Canàries. A les platges de la zona de Saint-Louis se sent cada dia que els joves miren d'estalviar els 600 euros que de mitjana costa una de les dues-centes places dels *cayucos* embotits que surten des del Senegal. Com més al nord, des de Mauritània o el Marroc, el preu augmenta i pot arribar als 2.500 euros per persona.

A casa nostra, el tema de les migracions se'ns presenta i es viu molt sovint com un problema. I sí, és un problema; ho és bàsicament perquè la quasi totalitat de persones afectades es veuen obligades a migrar, es veuen obligades a marxar de casa. Són migrants forçats. I això significa que el problema no són, en cap cas, les persones, sinó les situacions i les causes que obliguen les persones a

marxar, a fugir de casa, a abandonar el que és seu. Migrar és un dret, però també ho és no haver de migrar forçadament.

Una vegada han arribat a casa nostra, els hem d'acollir i estimar amb sol·licitud. A les nostres paròquies cada vegada hi participen més persones provinents d'altres països. Donen vida a moltes de les nostres comunitats. Curiosament, cada vegada tenim més vocacions tant laicals, com religioses o sacerdotals provinents de fora. Totes elles són un bé i una gràcia per a la nostra Església de Tarragona. Per tant, no fem una pastoral "per a" ells, que significaria que ens situem a distància i ens mirem el fenomen migratori com una cosa que ens ve des de fora, sinó que proposem una pastoral i un treball "amb" les persones migrants que venen a viure a la nostra pròpia tenda. Per aquest motiu, aquest mes hem creat al nostre arquebisbat un Secretariat per a la Pastoral amb els Migrants.

Hem d'apostar per una cultura de l'encontre, per unes comunitats acollidores, per la plasmació de la catolicitat i la missió que, com a Església, ha de ser realment universal, és a dir, no pot tenir fronteres. Perquè "Déu camina amb el seu poble", sense distingir la raça o la llengua.

Ben vostre. ■

L'acolliment, amb tot el que comporta, és la sola actitud cristiana per als migrants que arriben a la nostra terra. El rebuig no és ni cristià ni humà

Mar i desert

ROMÀ CASANOVA

Bisbe de Vic

El sant pare Francesc, en una audiència del mes d'agost, va tractar el tema dels migrants amb la claredat i la força que li són pròpies i, encara més, si pot ser, en aquest drama dels nostres temps. El títol de la catequesi fou "Mar i desert", com els llocs que tantíssimes persones travessen per poder arribar on ells esperen viure en pau i seguretat, cercant un futur possible per a si mateixos i les seves famílies. El que ells han viscut en les seves llargues travessies, solament ho podem entendre si copsem les situacions de pobresa, de fam i d'inseguretat per les guerres i pel terrorisme en què viuen.

La mirada cristiana enfront de la migració no pot ser cap altra que la que ens dona la nostra fe. Solament hi ha un Déu i una imatge d'ell, la persona humana (cf. Gn 1,26). Aquesta és la sola visió possible per al creient: tot home, tota dona, tot infant és una persona i, com a tal, té tots els drets i deures que en raó de la seva dignitat, imatge de Déu, li pertocuen. Els cristians no podem defensar solament els drets dels ciutadans; hem d'anar més enllà: reconeguem els drets de les persones, de tota persona, sigui quina sigui la seva ciutadania, que donen els estats. L'acolliment, amb tot el que comporta, és la sola actitud cristiana per als migrants que arriben a la nostra terra. El rebuig no és ni cristià ni humà. Les paraules del Papa són contundents: "Hi ha qui treballa sistemàticament per tots els mitjans per repel·lir els migrants. I això, quan es fa amb consciència i amb responsabilitat, és un pecat greu."

Aquest drama, essent com és quasi quotidià, pot passar com una més entre tantes altres notícies, però l'hem de sentir com a nostre; i, al mateix temps, urgir les autoritats perquè prenguin les mesures que possibilitin la seguretat dels migrants. El Sant Pare, en referència a aquest tema, afirmava: "No és mitjançant lleis més restrictives, no és mitjançant la militarització de les fronteres, no és mitjançant el rebuig com ho aconseguirem. Al contrari, ho aconseguirem ampliant les rutes d'accés segures i les vies d'entrada legals per als migrants, afavorint refugi als qui fugen de la guerra, de la violència, de la persecució i de tantes calamitats; ho aconseguirem fomentant per tots els mitjans una governança mundial de la migració fonamentada en la justícia, la fraternitat i la solidaritat. I unint esforços per combatre el tràfic d'éssers humans, per detenir els traficants criminals que s'aprofiten sense pietat de la misèria d'altri." ■

CONSULTORI BÍBLIC

Què vol dir que Crist ens ha alliberat?

AGUSTÍ BORRELL

Carmelita i biblista

La carta als Gàlates és un escrit apassionat de l'apòstol Pau, que està profundament preocupat perquè ha sabut que els cristians d'aquella comunitat estan a punt de sotmetre's a la Llei de Moisès. Segons l'apòstol, es tracta d'un greu error, que suposa menysprear l'obra salvadora de Crist i renunciar a la llibertat que ell ha ofert a tothom amb la seva mort i resurrecció.

Crist ha alliberat els creients de totes les realitats que captiven amb facilitat el cor humà fins a esclavitzar-lo (riqueses, afany de poder, etc.). Encara que pugui semblar paradoxal, fins i tot la Llei forma part d'aquest conjunt d'elements dels quals calia alliberar-se. La Llei havia estat donada per Déu al seu poble elegit, i era un instrument útil i positiu, però pertany a un règim ja superat, i després de Crist no té sentit fonamentar la vida creient en el compliment de normes i preceptes.

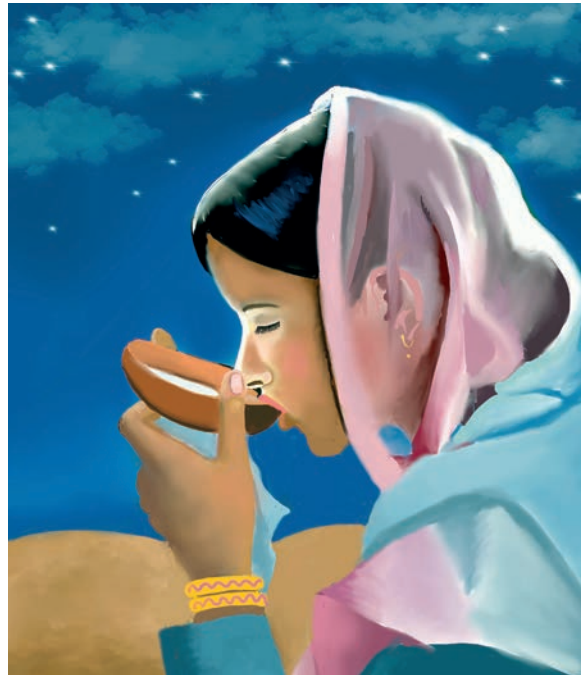
Al mateix temps, Pau recorda que la llibertat cristiana no té res a veure amb el llibertinatge o l'egoisme. La llibertat veritable es manifesta en l'amor i el servei. L'apòstol assegura que tota la Llei es resumeix en un sol manament: "Estima els altres com a tu mateix" (Gàlates 5,14). Qui ho posa en pràctica compleix tota la Llei. El missatge cristià és un anunci de llibertat, però no una llibertat purament exterior i individualista, sinó la que busca el bé dels altres i està basada en l'amor i la veritat. Jesús ho formula de manera lapidària a l'evangeli: "La veritat us farà lliures" (Joan 8,32).

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

Jesús ens corregeix i ens ensenya

JAUME BALATEU

Biblista

Il·lustració: Glòria Monés

Novament ens trobem amb un relat on Jesús, camí de la creu, corregeix i ensenya els deixebles. Els deixebles de Jesús creuen que únicament ells tenen la potestat de fer el bé en nom de Jesús i en rebutgen d'altres que també el fan. Jesús corregeix aquest sentiment d'exclusivitat i l'actitud sectària dels deixebles. Els ensenya que és important fer el bé i apropar el Regne a tots els homes i les dones. El missatge de Jesús és universal. Els deixebles no tenen dret a restringir la capacitat de fer el bé a només els qui són com ells. És un avís seriós a tots aquells que pensen que ja ho saben tot, que compleixen amb tot (actitud farisea?) i que d'una manera o altra allunyen del Regne els "petits", aquells que creuen en Jesús, però són febles, pobres i menyspreats (Salm 119,141).

Tot seguit venen uns advertiments durs que malauradament sovint s'han llegit relacionats gairebé de manera exclusiva amb la sexualitat. Aquestes sentències no parlen de mutilacions físiques. Diuen molt més. De tot allò que fa pecar els homes, allò que els

allunya de Déu, com la cobdícia, l'enveja, l'ànsia de poder o voler ser el primer, se n'ha de prescindir si es vol entrar en el Regne. El Regne és el bé suprem, com ens ensenya la paràbola del tresor. Qui el troba, ho ven tot per aconseguir-lo. Grans homes i dones de la història de la humanitat han fet renúncies i sacrificis personals pel Regne. Ells i elles no han caigut en la temptació de l'orgull, de la violència o la injustícia per aconseguir-ho. La proposta de Jesús no és merament un projecte personal i individual, Jesús cerca d'enfortir la comunió entre els deixebles, instant a l'amor, la misericòrdia i la solidaritat.

Aprenquem a no jutjar els altres segons si són o no són del nostre grup. Sapiguem acceptar i valorar el bé que fan els altres perquè si fan el bé per la Justícia, la Pau, la Veritat, vol dir que viuen segons l'Esperit. Els deixebles de Jesús, tots els cristians, seguim aquest camí que no està exempt de dificultats i renúncies. És el camí que diumenge rere diumenge ens proposa Jesús. ■

Diumenge XXVI de durant l'any

Lectura primera

Nm 11,25-29

Estàs gelós de mi? Tant de bo que tot el poble tingués el do de profecia!

Lectura del llibre dels Nombres

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven.

En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: "Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho." Però Moisès li respongué: "Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!"

Evangelí

Mc 9,38-43.45.47-48

Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres.

Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Joan digué a Jesús: "Mestre, n'hem vist un que es

Salm responsorial

18

És perfecta la llei del Senyor, i l'ànima hi descansa; és ferm el que el Senyor disposa, dona seny als ignorants. *R.*

R. Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.

Venerar el Senyor és cosa santa, es manté per sempre; els determinis del Senyor són ben presos, tots són justíssims. *R.*

El servent vostre està prompte a guardar-los amatent; però, qui s'adona de les pròpies errades? Disculpeu el que em passa inadvertit. *R.*

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, que no s'apoderi de mi; així seré irreprovable, i net d'una gran culpa. *R.*

valia del vostre nom per treure dimonis, i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres." Jesús respongué: "Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase

Lectura segona

Jm 5,1-6

Les vostres riqueses s'han podrit

Lectura de la carta de sant Jaume

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

Al·leluia

La vostra paraula és veritat, Senyor: consagreu-nos en la veritat.

lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga." ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC B; FERIAI II
TEMPS DE DURANT L'ANY
SALTERI: SETMANA 2

Setembre

29. DIUMENGE

Diumenge XXVI de durant l'any, Verd.
Lectures: Nombres 11,25-29 / Salm 18 / Jaume 5,1-6 / Marc 9,38-43.45.47-48
SANTORAL: Miquel, Gabriel i Rafael, arcàngels; Fratern, b.; Gudèlia, rel.

30. DILLUNS

Sant Jeroni, prev. i dr. de l'Església (MO), Blanc. Lectures: Job 1,6-22 / Salm 16 / Lluç 9,46-50
SANTORAL: Sofia, viuda.

Octubre

1. DIMARTS

Santa Teresa de l'Infant Jesús, vg. i dra. de l'Església (MO), Blanc. Lectures: Job 3,1-3.11.17.20-23 / Salm 87 / Lluç 9,51-56
SANTORAL: Remigi, b.

2. DIMECRES

Sants Àngels de la Guarda (MO), Blanc. Lectures: Èxode 23-20-23a / Salm 90 / Mateu 18,1-5.10. A Lleida: **Mare de**

Déu de l'Acadèmia (S i MO), Blanc

SANTORAL: beat Berenguer de Peralta, b.; Sadurní, erm.

3. DIJOUS

Fèria, Verd. O bé, **Sant Francesc de Borja, prev. (ML), Blanc.** Lectures: Job 19,21-27 / Salm 26 / Lluç 10,1-12
SANTORAL: Dionís l'Areopagita, b. i mr.; Gerard, ab.

4. DIVENDRES

Sant Francesc d'Assís (MO), Blanc. Lectures: Job 38,1.2-21;39,33-35 / Salm 138 / Lluç 10,13-16
SANTORAL: Àurea, vg.; Petroni, b.

5. DISSABTE

Témpores d'Acció de Gràcies i Petició (MO), Blanc. Lectures: Deuteronomi 8,7-18 / Salm 1 Cròniques 29,10.11abc.11d-12a.12bcd / 2 Corintis 5,17-21 / Mateu 7,7-11
SANTORAL: Atilà, b.; Caritina, vg.; Faustina Kowalska, rel.; Plàcid, mjo. i mr.

El Sant 5 d'octubre

Plàcid de Subiaco

Nascut a Roma el 515, Plàcid va ser deixeble de sant Benet, al qual va acompanyar a Monte Cassino i a la població de Subiaco, a Itàlia. Era fill d'un patrici romà, Tertul·lus, que va ser el qui va posar-lo sota la protecció i tutela de sant Benet, després que aquest salvés Plàcid de morir ofegat en un llac. Tertul·lus, agraït a sant Benet, va permetre que el seu fill es convertís en deixeble seu, i d'aquesta manera el va acompanyar a Monte Cassino, al sud-est de Roma. La seva història, que es pot llegir al Còdex CLV de Subiaco, del segle IX, el relaciona també amb sant Maure. La llegenda diu que Plàcid va fundar

un monestir a Messina (Sicília), d'on n'és el copatró, i posteriorment va morir martiritzat pels musulmans a la mateixa illa. No obstant, hi ha certa controvèrsia amb la relació de sant Plàcid de Subiaco i Sicília, ja que tot i que el sant sigui molt venerat en aquesta illa i hi ha un monestir on es conserven els suposats ossos de Plàcid, en realitat Plàcid de Subiaco no va arribar a trepitjar Sicília en cap moment de la seva vida, i per tant, les relíquies no serien seves, sinó d'un altre màrtir que segurament tenia el mateix nom. Entre els deixebles de Plàcid de Subiaco destaquen Faust, Donat i Firmat. ■

MERCÈ
SOLÉ

msolety@gmail.com

Tolkien havia rebut amb alegria els canvis litúrgics durant el segle XX que intentaven retornar el sentit i les prioritats a la litúrgia

Tolkien i la litúrgia

Acabo de llegir un llibre que es diu *La fe de Tolkien. Biografia espiritual*, de Holly Ordway (Mensajero, 2024). Molt ben escrit i documentat, ben traduït i ben editat. Ja sé que si no heu tingut ocasió de llegir o si mai no us heu sentit captivats per *El Senyor dels Anells* o per *El Hobbit* us pot semblar banal. Sembla cosa de “friquis” obsessionats per un llibre d’aventures. Però alguna cosa deuen tenir aquestes obres, perquè s’han convertit en punts de referència. El cert és que sense cap voluntat d’esdevenir al·legories del cristianisme, tenen un rerefons ben cristià, en la història, en els personatges, en la mitologia i fins i tot en el llenguatge.

El llibre d’Ordway fa una repassada sobre com va viure la fe aquest filòleg i escriptor, professor d’Oxford, catòlic, la fe del qual es va convertir en autèntica militància, per diversos motius: la minoria catòlica a Anglaterra va tenir moltes dificultats per viure en igualtat de drets civils respecte dels anglicans; la seva exigència intel·lectual era gran i no es va fer trampes al solitari, o sigui que va anar al fons de les qüestions que eren criticades del catolicisme pels seus amics anglicans amb els quals debatia de forma continuada; i, molt important, mai no va defallir ni en la pregària ni en la vida comunitària i sacramental. Estigués o no d’acord amb la seva realitat eclesial, prospera o llunyana.

Tolkien havia rebut amb alegria els canvis litúrgics durant el segle XX que intentaven retornar el sentit i les prioritats a una litúrgia que, amb els segles, va acabar velant més que no desvelant el sentit de l’Evangeli. Però l’acceptació de la litúrgia conciliar li va costar. A un erudit com ell,

que llegia, escrivia i m’imagino que parlava el llatí amb fluïdesa, li va semblar superflu el pas a la llengua vernacle dins la litúrgia. Tot plegat amanit amb el fet que les primeres traduccions que es van fer, no del *Novus Ordo*, que era el missal reformat i que va trigar a aparèixer, sinó encara del missal preconiliar, sembla que no eren gaire bones. Amb tot, va evitar fer crítiques en públic i no va signar un curiós document, firmat per intel·lectuals i artistes no necessàriament catòlics, que defensava la preservació del llatí litúrgic per la seva bellesa. El document ha passat a la història amb el curiós nom de “l’indult d’Agatha Christie”, perquè ella en va ser una de les promotores.

Els canvis conciliaris van arribar precedits i acompanyats de canvis socials importants que, com avui, probablement van causar estranyesa i desconcert i en una persona més aviat conservadora, molta desconfiança. Li va semblar irritant el canvi litúrgic, però amb tot va entendre que l’Evangeli no és per a savis i cal que sigui entenedor per a tothom, va valorar també que una societat i una Església que no canvia gens per adaptar-se a les necessitats que van sorgint acaba corrompent el seu missatge i va acceptar el dol per la pèrdua de la litúrgia que sempre l’havia acompanyat, no sense resistències, però amb confiança i esperança, mantenint una participació activa. Va defugir arrapar-se a la tradició, en la idea que l’Església és com el gra de mostassa: a mesura que va creixent pren una forma molt diferent de la inicial. Perquè està viva, perquè és com un gran arbre que s’ha de podar per créixer i que entre tots hem de cuidar. ■

L'obscuritat d'un lloc que anomenem presó, garjola, presidi...

Flickr / Sara

Cal canviar els grisos del formigó pels colors de l'esperança.

CLIMENT GARAU OLIVER

Expresoner i autor del llibre "Teología desde la prisión"

La societat a Europa en general té un sistema penitenciari modern i dirigit cap a la reinserció del delinqüent que ha acabat a la garjola. Això és el que llegim sobre el paper i els manifestos legislatius; diguem-ne més aviat que és patètica la idea de voler reinserir, és a dir, tornar a unir a la societat aquell que un dia l'hi fallà des de recintes que el que fan és excloure i separar.

Podríem demanar-nos: per què la societat, en lloc d'assumir uns valors de solidaritat i perdó, busca la venjança o agafa la bandera del qui la fa, la paga?

També és curiós que avui dia cap govern no hagi plantejat mesures que realment fessin de la legislació penitenciària el que diu el mandat constitucional de re-fer les persones. El que fa el sistema penitenciari sens dubte és aplicar, no sols la llei, ni els reglaments, sinó que va més enllà.

El pres, l'intern d'una presó, té garantits tots els drets que per sentència no l'hi són retirats, que bàsicament és el dret a la llibertat física. Però sí que té dret a una dignitat personal, a poder treballar dins de la presó per ajudar al manteniment de la família, a una sanitat igualitària, a una alimentació adequada, a una sexualitat normalitzada i lliure, a una educació, etc. Per què tots aquests

drets estan sempre units a l'aspecte punitiu del sistema, i en moltes ocasions són trepitjats?

La Pastoral Penitenciària de les diòcesis del país i els Pares Mercedaris en particular sempre lluiten per un sistema penitenciari que anomenem "restauratiu", on el primer impacte ha de ser un cop personal de cada intern: assumir el perdó cap a un mateix per aprendre a perdonar i ser perdonat. Després ve la segona part, la restauració de la persona que ha arribat al presidi, en un gran percentatge per una vida de sofriments, a vegades aliens a ella mateixa. I la tercera qüestió és donar oportunitats reals des de l'exterior per part del teixit productiu del país o de l'estat perquè aquella persona pugui sobreviure, treballar i tornar a començar de nou.

Cal, doncs, canviar el sistema, cal anar a un sistema, primer, de prevenció dels delictes, de formació humana, fins i tot existencial d'aquells nínxols de persones, sempre vulnerables, que acaben delinquent. Cal canviar els grisos del formigó pels colors de l'esperança, renovar les mentalitats d'aquells que semblen constantment l'odi i la punibilitat, fins i tot malbaratant les seves pròpies creences.

Tenim, en les festes de la patrona de les presons i els presidaris, la Mare de Déu de la Mercè, un moment únic per cridar ben fort que una altra forma de presó és possible, cal només anar a l'Evangeli. Bones festes de la Mercè! ■

Club Nous Amics

LLUMS DE NADAL A LA TOSCANA

Del 9 al 13 de desembre del 2024, viu l'experiència dels tradicionals mercats nadalencs

**No et quedis sense plaça
i reserva ja amb els preus especials
per als membres del Club Nous Amics!**

*Viatge organitzat per RT Cultural, partner oficial de Club Nous Amics.

Apunta't amb preus
especials per als membres del Club Nous Amics*.
Per a més informació: info@rtcultural.com
i al tel. **93 122 67 00**

Cartes

El Rosari i les laudes a Ràdio Estel

He sabut que han deixat de radiar el sant Rosari i les Laudes de Montserrat per Ràdio Estel. M'ha sabut greu.

La meva mare, al cel sia, durant la seva llarga malaltia, sempre resava de bon matí i al llarg del dia per mitjà d'aquesta emissora. Sé que per a moltes persones grans és l'únic mitjà que tenen més a l'abast per a la pregària.

Així mateix, molts pagesos que treballen de bon matí, ja sigui amb els animals o al camp, resen amb la ràdio posada. No entenc que deixin de retransmetre aquests espais tan importants per als cristians.

El sant Rosari, meditant els diferents misteris de la vida de Jesús, és una oració tan meravellosa i sublim en la seva senzillesa...! És endinsar-nos en la vida de Jesús acompanyats de Maria. I la pregària de Laudes, tan ben acompanyada pels monjos de Montserrat, és tan bella!

Penso que seria bo per a tothom, especialment per a la gent gran, els malalts i la gent senzilla, que no tenen accés a altres mitjans de comunicació, que tornessin a retransmetre per Ràdio Estel aquests espais que durant tants anys ens han nodrit i ajudat.

No perdem ni fem marxa enrere en la nostra vivència cristiana. Les

nostres arrels ho són. Potenciem l'oració en la nostra estimada llengua. És la llengua d'un poble que prega, estima i s'agermana donant-se les mans.

No ho oblidem mai. Malgrat la gran secularització, Catalunya és cristiana i estima la Mare de Déu.

GNA. NÚRIA VIÑOLAS ESTEVA

L'estigma de la salut mental

Hi ha un percentatge "alarmant" de joves que pateixen depressió o ansietat. És una situació molt greu de la qual tan sols en coneixem la punta de l'iceberg. L'estigma impera!

He trobat cert menyspreu fins i tot dins d'algunes comunitats religioses. L'estigma perdura!

Si minva en aquests joves l'autoestima, poc o molt, l'estigma existeix. La joventut malalta ho guarda en secret per por a l'estigma. Hi ha prou senyals de l'eficàcia de l'espiritualitat davant de tota mena de malalties i alhora bona prevenció del suïcidi entre el jovent. Tampoc la malaltia no és aliena al cristianisme; ni la mental. La majoria d'aquestes patologies es poden guarir o, si més no, estabilitzar-se, acostant-nos més a Déu.

JOSEP VIDAL BORRÀS

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

POSTALS DES D'ANDALUSIA

Educació: ciència, consciència i cor

Andalusia gaudeix d'universitats importants. Està en joc l'ampli món de l'educació i de la formació integral. Ara que acabem d'iniciar un nou curs, en els diferents àmbits (escolar, acadèmic i pastoral), serà bo recordar el significat profund d'una "educació integral" que no imposa, sinó que convida; que no ordena des de la talaia d'una càtedra, sinó que "sedueix" l'alumnat a les aules amb "encís", és a dir, fent atraient l'exposició dels continguts, i "exemplaritat", subratllats sempre per una "coherència" que afecta la pròpia vida. El tríode que configura la nostra formació, sobretot, l'escolar, l'acadèmica i la pastoral, té tres pilars bonics: la ciència, que té la seu en la intel·ligència; els valors, que tenen la seu en la consciència, i els sentiments, que tenen la seu en el cor.

Ciència, consciència i cor han de connectar-se entre si perquè puguem descobrir fites clares, camins veritables i acompanyants meravellosos.

Avui tot va massa ràpid, per això és important tenir una concepció adequada de la vida, ser capaços de trobar respostes als grans temes.

El fracàs i l'èxit no apareixen de cop i volta, són el resultat d'anys de deixadesa, abandonament, desídia, manca de voluntat... O, al contrari, de molts esforços repetits, d'empenta i obstinació per assolir objectius, d'una voluntat ferma, sòlida, compacta, consistent.

En l'àmbit de l'educació és vital el paper dels mestres, professors, catedràtics i formadors.

ANTONIO GIL
Sacerdot i periodista

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

• COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
• LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de Catalunya Cristiana tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

La Sagrada Família inaugurarà la torre de Jesús el juny del 2026

Els participants a les jornades de portes obertes amb motiu de la Mercè van poder veure el prototip d'un fragment del braç de la creu

**CARME
MUNTÉ MARGALEF**

Barcelona
Fotos: Agustí Codinach

JORDI FAULÍ
“L’any que ve
aixecarem
les vuit
columnes que
suportaran les
quatre torres
de la façana
de la Glòria”

XAVIER MARTÍNEZ
“La previsió és acabar el temple a principis de la dècada següent, el 2032 o el 2033”

Com cada any al voltant de la solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la ciutat i la diòcesi de Barcelona, la Sagrada Família va organitzar unes jornades de portes obertes —enguany del 21 al 24 de setembre— i va donar compte davant dels mitjans de comunicació de les principals novetats constructives.

Enguany, tots els focus van apuntar cap al prototip a mida real d'un fragment del braç de la creu que coronarà la torre de Jesucrist, que es preveu enllestir a finals del 2025 i beneir i inaugurar el juny del 2026, coincidint amb el centenari de la mort d'Antoni Gaudí (10 juny) i els 174 anys del naixement (25 de juny). El 2026 també és una data assenyalada perquè Barcelona serà la Capital Mundial de l'Arquitectura.

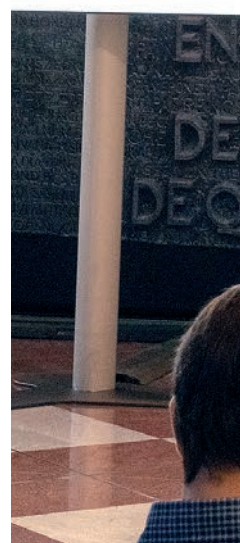
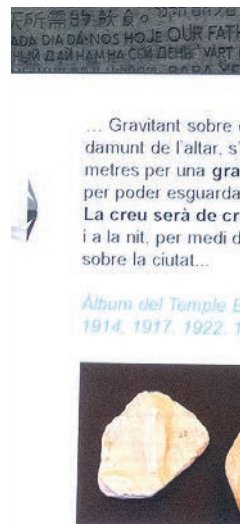
Seguint les descripcions consignades als *Àlbums del Temple* i les informacions dels deixebles de Gaudí que parlen d'una creu refulgent, iridescent i fulgorant —“De dia reflectirà la llum del sol i a la nit, per mitjà de potents focus, projectarà feixos de llum sobre la ciutat”—, els arquitectes actuals han optat per revestir-la de vidre i ceràmica esmaltada en blanc. Tal com va explicar l'arquitecte Mauricio Cortés, responsable del projecte de la creu, la fabricació de l'estructura i el muntatge es fa a Alemanya però la producció dels elements com el vidre, la ceràmica i la pedra interior —ònix— s'ha fet a Catalunya.

La creu, amb els seus 172,5 metres d'alçada, serà un mirador privilegiat de la ciutat, amb una capacitat per a onze persones. Simbolitzant Jesucrist com la llum del món, a les puntes dels braços tindrà focus subtils de llum, de poca llargada, seguint evidentment les normatives lumíniques.

Quan Jordi Faulí, arquitecte en cap de la Sagrada Família, va exposar les novetats constructives durant la roda de premsa, el 19 de setembre, també es va referir a la capella de l'Assumpta, al carrer de Provença, just darrere del presbiteri, que es preveu enllestir a finals del 2025 i inaugurar també el 2026.

També va anunciar la finalització de quatre dels cinc trams de les cobertes de les naus laterals, tant a la banda de la façana de la Passió com a la del Naixement, situades a 30 metres d'altura. Es tracta d'una construcció que es va iniciar a finals del 2019 i que té per funció la recollida i canalització de l'aigua, aïllar la basílica a través d'una cambra ventilada com si fossin unes golfes i també permet l'entrada de la llum a través de les llanternes piramidals.

“L’any que ve aixecarem les vuit columnes que suportaran les quatre torres de la façana de la Glòria”, va afegir com un altre repte constructiu. Perquè, de fet, amb la façana de la Glòria, la que dona al carrer de Mallorca, es donarà per finalitzada la Sagrada Família des del punt de vista constructiu. Una data a l’horitzó que, com va anunciar *Catalunya*

quatre altíssimes columnes del creuer i just al
alçarà el gran cimbori, rematat a 160 (176)
ndiosa creu de quatre braços acanalats
r el panorama. Al mig hi haurà l'Anyell diví.
estall (cristall), de dia reflectirà la llum del sol
uns potents focus projectaran feixos de llum

Expiatori de la Sagrada Família
1927

LATE
PTACIO
A
SILIU
EUNOS
UALS
VOLMAL

Cristiana en exclusiva, es fixarà cap al 2033, Any de la Redempció, quan se celebren els 2.000 anys de la mort i resurrecció de Crist.

Xavier Martínez, director general de la Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família, es va refermar en aquesta possible data per a la finalització de les obres ("Principis de la dècada següent, el 2032 o el 2033", va precisar), tenint en compte també l'optimisme dels primers vuit mesos del 2024 en què el temple ha rebut 3.324.000 visitants, un 3% més que en el període anterior.

El director general també va recordar la nova convocatòria del Fons d'Acció Social, que en aquesta ocasió vol arribar al centenar de projectes de la diòcesi de Barcelona, amb una dotació de 3,5 milions d'euros, per tant, un 50% més respecte de l'anterior. El període d'inscripcions s'iniciarà l'1 d'octubre, amb la previsió que la llista de beneficiaris es publiqui a mitjan març del 2025. ■

Jordi Faulí va exposar les novetats constructives durant la roda de premsa del 19 de setembre.

Prototip d'un fragment del braç de la creu que els participants a les jornades de portes obertes van poder veure i visitar per dins.

Un premi per donar continuïtat al llegat de mossèn Antoni M. Oriol

La Fundació Dr. Albert Bonet reconeixerà obres escrites o entitats inspirades en la Doctrina Social de l'Església

Pedro Júdez i Concepció Huerta van presentar el guardó en roda de premsa al Seminari de Barcelona, el 17 de setembre.

CARME MUNTÉ MARGALEF

Barcelona

Donem aquest premi perquè volem que es continuï parlant de la Doctrina Social de l'Església, i en especial sobre els drets dels pobles, les comunitats i les nacions", va argumentar Pedro Júdez, president de la Fundació Dr. Albert Bonet, en explicar l'objectiu del Premi Antoni M. Oriol. Un guardó que acaben d'instituir com un homenatge a mossèn Oriol Tataret, considerat un dels principals experts a Catalunya en matèria de Doctrina Social de l'Església (DSE) i autor del llibre de referència *Nació i magisteri pontifici* (Proa, 2007).

El guardó, que tot just fa les primeres passes, serà lliurat per primera vegada el proper mes de novembre, a l'entorn de l'aniversari del naixement de mossèn Antoni M. Oriol, el 7 de novembre. Tindrà vocació anual i vol reconèixer, dins del territori de Catalunya i dels anomenats Països Catalans, una obra recent d'anàlisi

o reflexió rellevant sobre la DSE, o bé entitats que ajudin en la seva difusió o l'activitat de les quals estigui orientada pels seus principis.

I encara que si bé almenys al començament no comptarà amb remuneració econòmica, l'escultor Josep M. Camí i el dissenyador Jordi Esteve han creat un guardó amb un fort simbolisme: una esfera de fusta de faig amb els continents en relleu i un cercle d'acer on hi ha inscrites les inicials de tots els documents pontificis de contingut social, a més de les inicials d'*Arrels cristianes de Catalunya*, un text clau per a l'Església catalana i en la redacció del qual Oriol Tataret va tenir part activa, com també la va tenir en el Concili Provincial Tarraconense.

La biblista Concepció Huerta, secretària de la Fundació Dr. Albert Bonet i deixeble de mossèn Oriol, va ser l'encarregada de recordar les principals aportacions d'aquest mossèn de la diòcesi de Vic, gran coneixedor de la Sagrada Escriptura —"Podia recitar en grec o en llatí qualsevol text del Nou Testament"— i professor durant

més de vint anys de la Facultat de Teologia de Catalunya, on va instituir el Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església, actual Càtedra de Pensament i Acció Social de l'Església, dirigida per mossèn Joan Costa. En el moment de la seva mort, el 23 d'abril del 2014, era secretari del Patronat de la Fundació Dr. Albert Bonet i consiliari dels Equips de Pastoral de la Política i de la Comunicació. Durant la setmana servia la parròquia de Sant Eugeni Papa de Barcelona.

Concepció Huerta va recordar l'emoció de la troballa de mossèn Oriol Tataret i de Mn. Joan Costa d'una reflexió de Pius XI de l'any 1938: "Guardeu-vos, sí, també de les altres coses perilloses, però guardeu-vos sobretot de l'exagerat nacionalisme, perquè hi ha nacionalisme i nacionalisme. És com dir que hi ha humanitat i humanitat, personalitat i personalitat. Hi ha nacions i hi ha també el nacionalisme, i les nacions les ha fetes Déu. Per tant, hi ha un lloc per a un just, moderat, temperat nacionalisme, associat a totes les virtuts." ■

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Teoria dels astrònoms del Vaticà per explicar els primers instants de l'univers

Pixabay / Wikimedia

El jesuïta P. Gabriele Gionti i el sacerdot Matteo Galaverni han formulat una teoria sobre el Big Bang.

MN. FRANCESC NICOLAU

Professor emèrit de la Facultat de Filosofia de Catalunya

Ja sabem que la fe i la ciència no es contradiuen. Però encara hi hem d'afegir una altra cosa: que homes d'Església, ben creients, fins i tot han fet progressar la ciència. Qui va ser l'iniciador de la teoria científica del Big Bang? Un eclesial·lístic anomenat George Lemaître. Actualment l'origen del cosmos, tal com explica aquesta teoria, és admès

sense dubtes per la comunitat científica mundial. També són dos eclesial·lístics els que aporten, a partir de la ciència, una explicació de com va ser el començament de tota la creació. Són el jesuïta P. Gabriele Gionti i el sacerdot Matteo Galaverni, directors de la Specola Vaticana. No es tracta d'una explicació definitiva, però sí molt suggeridora per als que estudien científicament com havia d'actuar la gravetat amb les altres lleis físiques en aquell moment inicial.

L'observatori astronòmic anomenat ara Specola Vaticana és el que substitueix el fundat el 1850 pel P. Angelo Secchi, que va ser-ne un director molt eficaç fins que morí el 1878. Aquest nou observatori de l'Església, de mans del P. Secchi, tingué el mèrit en l'àmbit científic de trobar la manera d'esbrinar la composició química dels astres observables mitjançant els espectres de la llum que emeten. Fins aquell moment els te-

lescopis del món només en donaven compte de la posició i brillantor.

Pel que fa als actuals pares Gionti i Galaverni, ja publicaren el 10 d'abril del 2022 a *Physical Review* un primer article sobre el que dèiem. Article que han ratificat i ampliat ara a *European Physical Journal D* i és la notícia d'actualitat científica que us volia comunicar. El que no puc, és clar, és detallar-vos el que hi diuen. Fan com un truc matemàtic per compaginar gravetat i física quàntica en aquells primers instants d'existència de la matèria. Així, la pura ciència dona explicació de com van anar les coses.

Però sí que vull acabar citant el que va dir, l'1 de juny del 1988, el papa sant Joan Pau II: "La ciència pot purificar la religió de l'error i de la superstició, la religió pot purificar la ciència de la idolatria i dels falsos absoluts. Cada una pot ajudar l'altra a entrar en un món més ampli en què totes dues poden prosperar." ■

GENT DE CASA

Agustí Bernaus i Serra

Flickr / Jorge Franganillo

Agustí Bernaus i Serra era fill d'Artesa de Segre.

**JOAN
PALLARÈS-PERSONAT**
Historiador

Agustí Bernaus i Serra —Josep Anton era el nom de bateig— va néixer el 16 d'agost del 1863 (a la nota necrològica de *La Vanguardia* parla del 7 d'abril) a Artesa de Segre. Va estudiar al Seminari de Lleida i amb altres joves, quan vorejaven els vint anys, el 1882, van embarcar-se cap a Amèrica, seguint la vocació caputxina i es van establir inicialment a Colòmbia.

Ordenat sacerdot el 1889, la seva vida com a frare caputxí discorreria

sempre fora de Catalunya. Entre el 1902 i el 1906, va ser custodi provincial de Colòmbia amb residència a Tusquerres; del 1906 al 1913, superior del convent a Cartago, a Costa Rica, on li va tocar viure el terratrèmol del 4 de maig del 1910. De magnitud 6,4, va destruir la ciutat de Cartago; un sisme de setze segons que deixà 700 morts. Es va bolcar en la seva reconstrucció, de manera que al desembre s'havien reconstruït i lliurat als damnificats més de dues-centes cases noves.

El papa Pius X el va nomenar vicari apostòlic de Guam, a les Filipines. Va retornar a Catalunya, on el setembre d'aquell 1913, al monestir de Montserrat, el bisbe Josep Torras i Bages el consagrava episcopalment i el 1914 seria nomenat bisbe de Bluefields, a la costa atlàntica de Nicaragua, on va realitzar una gran

tasca en una zona dura i conflictiva.

Fra Agustí Bernaus també va dirigir a Costa Rica la revista *El Heraldo Seráfico*. Durant els primers anys en aquell país hi va anar a residir un germà seu. Allà naixeria, el 1911, el seu nebot Agustí Bernaus Pinós. La família, però, retornaria cap a Artesa de Segre. El nebot homònim seguiria la carrera eclesiàstica. Ordenat sacerdot el 1934, va exercir a Seròs, Fraga, Montsó i Barcelona. Va retornar a Lleida el 1970, on va destacar com a poeta, i morí el 1986.

El bisbe Bernaus, que havia visitat Catalunya per darrera vegada el 1927, moria sobtadament a Bluefields el 20 de juliol del 1930. A la seva mort, un altre caputxí, fra Maties, de Sant Llorenç Savall (Maties Solà), va succeir-lo, com s'explicava en el número 1853 de *Catalunya Cristiana*, amb data 29 de març del 2015. ■

ANA FINAT MARTÍNEZ-COSTA

Quando conecí al Dios amor

Editorial Arcopress, 2024, 184 pàg.

Aquest és el relat d'una jove *influencer* a la recerca del sentit de la vida, que es va veure sumida en la desesperança més absoluta. Però Déu va anar al seu encontre per guiar-la cap al camí que mai no defrauda: el de l'amor diví.

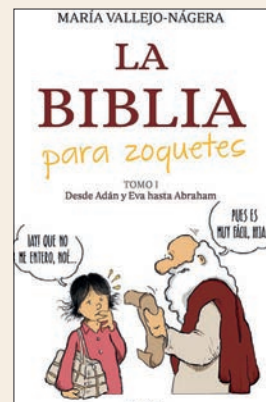

PERE ANTONI PONS

Caure del cavall

Fragmenta Editorial, 2024, 80 pàg.

Canviem, les persones, al llarg de la vida? Comparant la trajectòria de sant Pau amb les diferents etapes artístiques de pintors com Pablo Picasso, l'escriptor Pere Antoni Pons analitza diversos aspectes de la idea de canvi.

MARÍA VALLEJO-NÁGERA

La Biblia para zoquetes (volum I)

Ediciones Palabra, 2024, 336 pàg.

Amb un to humorístic i divertit, l'autora guia els lectors —adults principalment— en un viatge apassionant pels relats més emblemàtics de la Bíblia. Aquest primer volum abraça des d'Adam i Eva fins a Abraham.

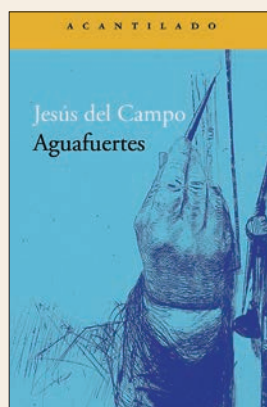

ALBA GÓMEZ GABRIEL

Jo soc l'última Plaça

Edicions 62, 2024, 232 pàg.

Què passa quan el lloc que habitem es torna hostil? Aquesta novel·la, que es desenvolupa a la barcelonina plaça del Sol, és una crítica a la gentrificació que expulsa els veïns i esborra les persones. Una mirada social des de l'emoció.

JESÚS DEL CAMPO

Aguafuertes

Editorial Acanalado, 2024, 160 pàg.

Llibre on l'autor pinta una acolorida estampa del Barroc. Pagesos, exploradors, soldats, comerciants, espies i nobles ofereixen en aquest relat calidoscòpic una imatge del que és humà amb tots els seus clarobs-curs.

ROXANE VAN IPEREN

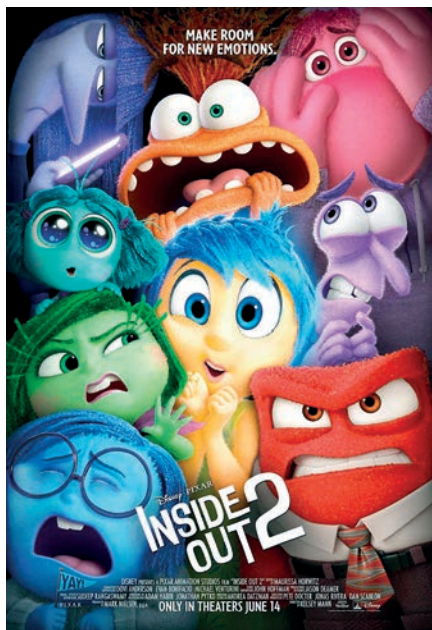
Las hermanas de Auschwitz

Editorial Planeta, 2024, 384 pàg.

La història de dues heroïnes anònimes de la Segona Guerra Mundial: les germanes Janny i Lien Brilleslijper. Van adherir-se a la Resistència holandesa, van ajudar a salvar moltes vides, van ser capturades pels nazis i van sobreviure a l'Holocaust.

CRÍTICA DE CINEMA

Noves emocions

MERCÈ LAJARA Llicenciada en Biologia i
doctora en Bioètica

La segona entrega d'*Inside out* s'ha traduït al castellà i al català per *Del revés 2*. Pixar i Disney tornen a encertar-la amb aquesta pel·lícula d'animació que, com la primera, ve carregada d'imaginació, humor i emotivitat. Recomanem que es vegi la primera abans de visionar la segona, tot i que al començament es posa en situació el públic i això permet seguir el relat. A la primera vam veure com les emocions que podem anomenar "bàsiques" (alegria, tristesa, ira, por, fàstic) intervenien en la vida de la protagonista gestionades, principalment, per *Alegria*, des de la consola de comandament d'emocions de la Riley. Quan la nena es fa gran i entra a la pubertat als 13 anys, n'apareixen d'altres de noves: enveja, vergonya i avorriment, liderades amb gran ímpetu per *Ansietat*.

La història presenta, doncs, la mateixa família, però ara ella té dues amigues amb qui comparteix una afició: l'hoquei sobre gel. Les seleccionen per participar en un campament d'aquest esport on es trobaran amb altres noies una mica més grans

i experimentades. La protagonista s'enfrontarà a una difícil decisió: ser fidel a les seves amigues de sempre o avançar competitivament en l'hoquei que la té ben captivada.

Les situacions noves amb què es va trobant fan que experimenti enveja i que vulgui aparentar el que no és. Això acabarà portant-la a prendre determinacions que faran mal a altres persones i a ella mateixa. El caos de sentiments que experimenta li generarà situacions greus d'ansietat. Aquest relat no està allunyat de la realitat que viuen molts joves, i no només els joves. Descobrir que el més important és l'estimació als altres i a un mateix i ser lleial als propis principis serà un bon punt de començament per anar creixent i formant la personalitat que correspon a la nova etapa de la seva vida. Cal agrair als creadors del film aquesta visió sensible envers els temes de salut mental, de manera particular la que afecta adolescents i joves. Conèixer de més a prop el tema ens pot fer més oberts a acollir i entendre el jovent que travessa una fase tan complexa de la seva presència en el món. ■

AMB BON HUMOR

DEL REVÉS 2 ("INSIDE OUT 2")

DIRECTOR: Kelsey Mann

GUIÓ: Meg LeFauve, Dave Holstein

Estats Units, 2024

Animació, 96 min

CRÍTICA LITERÀRIA

La pobresa a les societats antigues

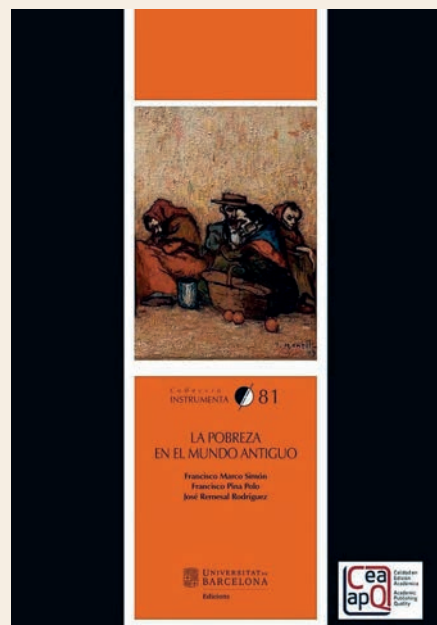
FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
Caputxí

S'han publicat les actes de l'onzè Col·loqui d'Història Antiga, celebrat a Saragossa els dies 9 i 10 de setembre del 2021, on s'abordà l'estudi d'una temàtica d'enorme interès per als reptes que ha d'afrontar l'Església i el món actual: la pobresa. Avui ens preocupen molt les desigualtats entre pobles i nacions, però no podem pas oblidar que també existí la desigualtat i la pobresa a l'antiguitat, que va afectar amplis sectors de la societat.

Els participants en el col·loqui abordaren la temàtica de la pobresa des de diverses òptiques en el món grec i romà, amb una aproximació a la vida quotidiana de les llars més empobrides d'Atenes, arran de la guerra del Peloponès; un fet bèl·lic que afectà molt directament els col·lectius més vulnerables que, coincidint amb els que ens descriu la Bíblia, era format pels ancians, les vídues i els infants orfes i que, en aquella circumstància de la postguerra, necessitaren —de part de la polis atenenca— algunes mesures de protecció.

Molt estremidor és l'estudi aportat sobre les prostitutes ancianes —*vetulae meretrices*—, unes dones que experimentaren nombroses dificultats de supervivència arribant a una pobresa i marginació social extremes, tot i que, amb l'expansió del cristianisme pels territoris de l'Imperi, s'havia procurat d'atendre les necessitats de les persones més desfavorides. Tot ampliant el concepte de "pobre", no s'arribà, tanmateix, a eliminar l'estigmatització que sofrien les prostitutes, car havien practicat una tasca esguardada com a immoral i "infamant".

Felicitem els coordinadors d'aquest volum per oferir-nos tan excel·lent caracterització de la figura del pobre, tot indicant, alhora, quines foren les estratègies que havien d'afrontar els grups socials més necessitats per tal de superar situacions extremes de fam i de misèria en el món antic. ■

FRANCISCO MARCO SIMÓN, FRANCISCO PINA POLO I JOSÉ REMESAL RODRÍGUEZ (EDS.)

La pobreza en el mundo antiguo
Edicions de la Universitat, 2022,
228 pàg.

UN NOU LLINDAR

Déu camina amb el seu poble

El papa Francesc, en el seu missatge per a la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat diu que “posar l'èmfasi en la dimensió sinodal permet a l'Església redescobrir la seva naturalesa itinerant, com a poble de Déu en camí a través de la història, peregrinant, diríem ‘migrant’ cap el Regne del Cel. Anàlogament és possible veure en els migrants del nostre temps, com en els de totes les èpoques, una imatge viva del poble de Déu en camí cap a la pàtria eterna”.

Recentment, el fet de la migració ens toca molt de prop i afecta tots els estaments de la nostra societat, la qual cosa duu a no poques conversacions a tots els nivells i a no menys preses de postura davant d'un fenomen que no tothom el tracta de la mateixa manera. Des dels llocs d'origen on comença l'èxode fins les nostres costes i aeroports, els plantejaments són divergents i les solucions al gust de tots no arriben. A l'entretant, la desesperació fa urgent l'atenció immediata. Pensem que cada encontre amb el migrant és una trobada amb Crist: “Era foraster i em vau acollir” (Mt 25,35).

“Els migrants —diu Francesc— fan l'experiència del Déu company de viatge, guia i àncora de salvació. S'encomanen a Ell abans de marxar i acudeixen a Ell en situacions de necessitat i busquen consol en els moments de desesperació. Gràcies a Ell, hi ha bons samaritans en el camí.

A Ell, en la pregària confien les seves esperances...” No puc oblidar el dia que vaig visitar a l'Hospital, aquí a Palma, una jove que s'havia tirat al mar desesperada, l'havia recollida un vaixell i l'havia portada a la nostra illa perquè volia donar gràcies a Déu per haver-se salvat. Vam pregar junts. I és que Déu camina amb el seu poble!

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

Catalunya + Cristiana

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitals

Amb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Director: Òscar Martí Navarro

Consiliari: Mn. Miquel Ramón Fuentes

Sotsdirectora: Carme Munté Margalef

Redactors: Miquel Àngel Codina, Macià

Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra

Lingüista: Montserrat Pibernat

Fotògraf: Agustí Codinach

Col·laboradors d'aquesta setmana:

Jaume Balateu, Iván Bassols, Pilarín Bayés,
Joan Boronat, Agustí Borrell, Ángeles Conde,
Juanjo Fernández, Climent Garau, Antonio
Gil, M. Carme Hortigüela, Mercè Laja-
ra, Ignasi Miranda, Josep Miró i Ardèvol,
Glòria Monés, Francesc Nicolau, Joan
Pallarès-Personat, Josep Oriol Pujol, Quique,
Valentí Serra, Leticia Soberón, Mercè Solé,
Sebastià Taltavull

**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

Administració: Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-

cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon

industrial El Cementiri. Tel. 938 788

403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per

Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari

 Agenda

Barcelona

PARES TEATINS

El **diumenge 29 de setembre**, a les
20.30, gala lírica amb els solistes Bel-
sospino. Donatiu: 7 euros; el **dissabte
5 d'octubre**, a les 20.00, recital líric
Entre Mèxic i Europa. Taquilla inversa
(c/ Consell de Cent, 293 - Barcelona).

TEMPS DE LA CREACIÓ

El **dilluns 30 de setembre**, a les
19.00, *Esperar i actuar amb la creació*,
celebració ecumènica a la parròquia
de Sant Andreu del Palomar.

FUNDACIÓ JOAN MARAGALL

Els **dimecres 2 d'octubre, 6 de no-
vembre, 4 de desembre, 8 de gener,
5 de febrer i 5 de març**, a les 18.00,
taller de lectura sobre Hildegarda de
Bingen amb Georgina Rabassó. Més
informació: tel. 934 880 888.

CRISTIANISME I JUSTÍCIA

Els **dijous del 3 d'octubre al 28 de
novembre**, a les 10.00, curs *La Bíblia
és Paraula, revelació de Déu?* amb Xavi-
er Alegre; els **dissabtes 5 d'octubre,
9 i 30 de novembre**, a les 10.00, curs
És possible l'experiència espiritual? amb
Lluís Ylla (c/ Roge de Llúria, 13 - Bar-
celona).

INTERIORITAT

El **dissabte 5 d'octubre**, a les 10.30,
espai de silenci i pregària al Casal don
Bosco del centre salesià Martí-Co-
dolar de Barcelona. Més informació:
tel. 616 947 158.

INSTITUT SANT TOMÀS DE
BALMESIANA

Del **dimarts 8 d'octubre al dimarts 4
de febrer**, curs *Suma de teologia: la fe
y la esperanza* amb Enrique Martínez
(www.istomas.org).

"GODSPELL"

Fins al **diumenge 13 d'octubre**, el
Teatre Poliorama de Barcelona acull
l'espectacle *Godspell, el musical*, diri-
git per Emilio Aragón.

Girona

COMUNICACIÓ

El **dimarts 1 d'octubre**, a les 19.30,
taula rodona *Església i comunicació*.

Reptes, possibilitats, mancances amb
Laura Mor, Jordi Pacheco i Francesc
Romeu a l'auditori Can Saleta de Ca-
lellsa.

CATALONIA SACRA

El **dissabte 5 d'octubre**, a les 11.30,
visita guiada *Església i majestat de
Beget* a l'església parroquial de Sant
Cristòfol amb Marc Sureda. Reserves:
tel. 693 720 202.

Sant Feliu de Llobregat

CATEDRAL-PARRÒQUIA DE SANT
LLORENÇ

El **dissabte 5 d'octubre**, a les 20.00,
estrena del *Retaule de Sant Llorenç* a
la plaça de la Vila, davant la catedral.

Tarragona

SANTA CÀNDIA

El **diumenge 29 de setembre**, a les
19.00, representació *Els vitralls de
santa Càndia* a l'església parroquial
de Santa Maria de Falset.

VIDA MONÀSTICA

El **cap de setmana del 4 al 6 d'oc-
tubre**, per a joves de 18 a 35 anys, al
monestir de Santa Maria de Vallbo-
na de les Monges, jornada de treball
monàstic de construccions i arran-
jaments de nous espais; temps de
convivència amb la comunitat; dinar
compartint la vida fraterna; espais
de pregària i ensenyaments sobre la
vida monàstica i passejos. Inscrip-
cions: vallbona@monestirvallbona.
cat.

Tortosa

SANT FRANCESC

El **divendres 4 d'octubre**, a les 19.00,
celebració de Sant Francesc al con-
vent de Santa Clara de Tortosa.

PREGUEM PER LES INTENCIONS
DEL PAPA

Perquè escoltem el clam de la Terra i
de les víctimes de catàstrofes ambi-
entals i la crisi climàtica, i ens com-
prometem a cuidar el món

“Les sensacions del cos són missatgers de l'ànima”

CARME MUNTÉ MARGALEF

El Focusing és una eina terapèutica que ens ajuda a tenir cura del que vivim en el nostre interior. “Articula l'accés a una saviesa més completa”, afegeix Gerard Porredon Mas, director i formador de Focusing Montserrat. Aquest mes d'octubre arrenca un nou curs. Més informació: tel. 607 275 179

Quina utilitat pot tenir el Focusing per a la nostra vida?

Pot ser molt transformador! És una tècnica, però sobretot és la descoberta quotidiana que l'interior pot ser un far. Les sensacions del cos no només són incomoditats que he de suportar sinó que estan impregnades de significats valuosos. Significats que es poden revelar si m'aturo un instant i acullo les sensacions que tinc tal com són. Quan en comprenc el significat, la sensació es transforma. L'ansietat al pit, la tensió al coll se'n va! Quelcom que fins ara era un destorb esdevé una brúixola, indicant passos en la “bona” direcció. En aquest sentit, és molt útil a l'hora de discernir, de prendre decisions i de conèixer-nos. Del nostre interior en neix molta creativitat! També m'ensenya a relacionar-me amablement i amb cura amb mi mateix i amb els altres.

És una eina per al conreu espiritual?

El Focusing és intrínsecament espiritual. Ens porta a trobar-nos amb el nostre interior, una presència més enllà del rol, dels automatismes i les creences sobre mi i els altres, que pot obrir-nos a l'escolta del misteri i la saviesa que hi ha en nosaltres. Una pacient, després d'una sessió de Focusing, em va dir commoguda: “He estat amb la meua ànima!” Les sensacions del cos són missatgers del cor, de l'ànima. Pot ser una eina de conreu espiritual perquè ens obre tant a l'interior (vertical) com a l'altre (horitzontal).

Sant Benet de Montserrat i el seu entorn és un bon lloc per aprendre el Focusing?

L'entorn natural, els espais interiors i exteriors, l'ambient de recolliment, l'hostatgeria i la ubicació al centre de Catalunya fan que el monestir sigui un lloc privilegiat des d'on aprendre el Focusing. Aprendre'l a Sant Benet potencia el tresor que volem compartir: aquesta eina en el camí de la coherència, la creativitat i la llibertat necessàries per anar descobrint i esdevenint les persones i societats que podem ser. L'actual abadessa, Maria del Mar Albajar, va acabar la formació amb Ann Weiser als EUA i va iniciar la divulgació del Focusing. Des de llavors un equip de formadors hem pres el relleu

GERARD PORREDON MAS

Director i formador de Focusing Montserrat

MÉS INFORMACIÓ:

d'aquest compromís amb el desenvolupament de les persones.

Què ha significat el salt, des del 2023, de convertir-se en la primera seu acreditada a Catalunya?

Ens fa molt contents, perquè fins ara introduïem les persones al Focusing, però si volien aprofundir-hi havien de completar la formació a Madrid o a través de l'Institut Internacional. Obtenir l'acreditació de l'Institut Internacional ens ha donat l'autonomia per gestar i implementar un itinerari formatiu al servei de l'aprenentatge i de processos personals significatius, que incorpora l'espiritualitat i l'ensenyament en català.

Com conviuen les dues modalitats, online i presencial?

La formació completa es desenvolupa en 2 anys i l'oferim en dues modalitats: presencialment al monestir de Sant Benet un cap de setmana al mes, o bé en línia cada dilluns de 17.30 a 20.30 (amb dos mòduls presencials en cap de setmana). D'octubre a juny. Al juliol hi ha l'Escola d'Estiu, un intensiu de cinc dies. Hi ha qui fa la formació completa i qui la fa al seu ritme. En finalitzar el 1r any es pot obtenir la certificació “Fonaments del Focusing”, i en finalitzar el 2n Any l'Institut Internacional de Focusing atorga la certificació “Trainer o Focusing Professional”. ■

RÀDIO ESTEL

NOVA TEMPORADA, AMB MÉS CONTINGUTS SOCIALS I RELIGIOSOS

ESCOLTANT, SENTIRÀS!

WWW.RADIOESTEL.CAT